

645/2
2000

5-6

სამხრეთი
საქართველო

საქართველოს

ზნაობრივი დანაშაული!

გერმანული
საბჭოთაო

თამარ მეფე ერის იდეალია და ასე უნდა დარჩეს მომავალში. მისი შურისძიებულება ჩვენ ერის შურისძიებულებად მივიჩნით და ღვაწლი ვერ შეგვტოვო.

მაგრამ ვაი, რომ თამარ მეფის შურისძიებულება არ იქმნებოდეს და ინტერეუმი ქვეყნის დიდფაულსაც წაჰკართი ქიმურჯი და თანაც როგორ.

ცნობილია, რომ ქვეყნის წამებულის საზოგადოებამ სარჩელი აღწერა თქვენს წინააღმდეგ აღნიშნული ფაქტის გამო. მართალია, პირადად მე ვეჭვობთ თურმე უნდა პასუხისმგებლობაზე მეტად მორალური პასუხისმგებლობა უნდა დაეკისრებოდათ ნათქვამის გამო, რადგან ჩვენი ყოველი ქმედების პრინციპი ქრისტიანული გზა უნდა იყოს.

რაც შეეხება შურისძიებულებას, მართკ ერთი რომელიმე საზოგადოება კი არა, თვითონ ერთი ქართველი ეკლესიაა შურისძიებულებით, რამეთუ თამარი და ქვეყნის ეკლესიის მიერ წმინდანებად არიან შერაცხვნილი.

შურისძიებულება თვით ინტერეუმი სათაურსაც რომელიც თქვენი პასუხიდან ამოდის და ვთომ ისტატურადაა „შენი-

ბული“; „პოზია“? მე ვამბობ ქალია?... ბატონო კობეჩი ჩვენ ვერ შეგვადგენო, შევადგინო ნებისმიერ ქვეყნის საზოგადოებაში, ეს თქვენი პირადი საქმეა, მაგრამ თვითონ ერის იდეალს ხე შევსებოთ. მკრეხლობას რე ჩაიდინო.

მე ვიტყვით ქალს, რომელსაც 23 წლისას სამი შვილი დარჩა. აღზარდა თავდადებით, ოჯახური კერა არ ჩაქოვო, წმინდად ატარა თავდადებით მოუღლის სახელი. როცა ჩადრიცხვალა, დანაშაული შეუსრულეს, მეუღლის სურათი ჩააფიქსელა საფლავში... ის კაცი ბედნიერი იყო იმქვეყნადაც, რადგან ასეთი გრძელვადი მეუღლე დატოვა.

მე ვამბობ, რომ სწორედ ასეთი ქალია ნამდვილი ქალი, და არა ის, რომლის მოვლესაც თქვენ თავაზობთ მკითხველს.

ამით ვამბობთაც წერს, როგორც ქართველს, როგორც ქალს არ შეუძლია არ შეიქცეა ჩვენი სათქმელი.

ვეჭვობთ, თქვენ, როგორც ცოდვილმა, პატივება უნდა იხილოთ ღმერთსა და ერს. ეს ჩვენი კერძო აზრია, რომლის გამოთქმის უფლება, ვეჭვობთ მეც მაქვს.

ღმისა ბარათაშვილი

რედაქციისათვის:

ეს წერილი კარგახანია დევს რედაქციაში, მაგრამ რაკილა სახამართლო მოსმენა იყო დანიშნული, თავის ვიკავებდით მისი დაბეჭდვისაკენ.

აღარ ვაინდოვალა ზემოქმედ შედეგსუბებისა ასაკოვანი მხახიბით, ვეჭვობდით რომ მისი სიტყვები შეცდომით იყო ნათქვამი... და შეცდომას დირეულად გასწორებად ვაძლწრეული ღიღიშით და მოხანებდით.

სამწუხაროდ, დარწმუნდით, რომ ყოველდევ ისე არ იყო, როგორც ჩვენ გვევინა. ეს აზრი დავეციდსტურა კობეჩი მახარაბის ადვოკატის გამაღიზიანებელმა და სხამწუხვემა განცხადებებმა.

ისი ვიგობდით, რომ ბატონი კობეჩი ვეჭვობდით ღვიბით ნინშადა, რომ იგი არაფერსაც არ ინანიბეს. ვაი, რომ დაღმლის ყოველთვის არა აქვს თქირის ფასი...

როგორც ვიცი, კობეჩი მახარაბე ეკლესიის წინაშე კი მინიანია, მაგრამ ერის წინაშე ეს არ უცნია... მინანიება არასოდეს არის გვიანი, ამ იმედით ვებეჭდეთ ამ წერილს.

2/734

როგორ ჩაგრდა თამარის გამეფების ზეიმი? სამწუხაროდ, ისტორიკოსებს ამ საკითხზე მწირი ცნობები დაუცვაო. საქმის გასაილბეგად შეიძლება „ვეფხისტყაოსანში“ აღწერილი თინათინის გამეფების სურათის გამოავლინებულს თინათინიც, თამარისა არ იყოს, მამის ერთადერთი შვილი იყო და მასაც თინათინსადრედ აცხადებდნენ.

თინათინი მიჰყავს მამას, პირთა შიი ნაივითია, დასვა და თავსა გეგურენი დასვდა თავისა ხელთია, მისცა სკიპატრა და შემოსა მფეფია სამოსელთია.

ქალი მჭებერ სჭებრეტს ყოფილთა ცნობათა ბრზანდ მფეფილთათა.

თამარი, რა თქმა უნდა, თინათინი არ არის. არც გიორგი არბების მეფე როსტომიანი, მაგრამ შთა რუსთაველმა თავის გმირებში რომ მისი თანამებრევე საქათვილსის მესეფურთა სულეზი ჩაღო, ეს ცხადია და აღიარებულთია.

ახლა თამარის კარის ერთ-ერთ ისტორიკოსს მოეუსმინათ გიორგი მექსამე, — წერს იგი, — ნაჭარსავეს შერქობა შევიდეთ სამეფოს დიდებულები, მოიწვია საკუთარი მეუღლე ბურდუხანი და ასული თამარი „ნაივითი და ბრწყვანებობა თვითთა მათთა, და მინათი ყოფილთა მფეფია და გეგურენი ყოფილთა ხელმწიფეთა“. მეჩე საერო თუ საეკლესიო დიდებულებოს, ვთავივე უმადლოესი სამხედრო არბების თანადრეობითა და რჩევით, თამარი მეფედ გამოცხადდა: ტახტზე მჯდომის მორევენა მხარეს მოსვლა, მეჩე თავეცე თავნუთი, ზემოხუხთა და სმარაგ-ლისთი შექვეული ბაჯადლეო თქირს ვაჭრებინი დაადგა. ისტორიკოსის სიტყვით, საზოგადოებრივი-პოლიტიკური თამარი შექვეული და შემოსილი იყო ფერად-ფერადი თქირსქო-ვლი ფეფურევითი (გრძელკვლიანი სამოსი), ბისინით და ხეხით.

ამ დროს „მღვიანრი ერისანი ღლიტნიობდეს წინაშე

პირსა მისსა, — წერს ისტორიკოსი, — და თვით მეფე (გ.ი. გიორგი). მილიციებელი ერთგულობისა და ერთგულობისა მამოსათვის და ცრემლითი მტრობილთა და შექვედრებულთი ღმერთთა, მაკურთხებულ ექნა აზრანათათა ისაკასდმდე და ისაკანია იკითხილავნა და იკითხანია ვიდრე თისიპიანათმდე რომელი ჩანს ვითარ მზე უღრუბ-ლი მაქირის მოვლენასადრედ დღმეფე.

ერთი სიტყვით, თამარის თანამოსაყრედ გამოცხადება, მეფე გიორგის დიდი ზეიმი აღუწინავეს, რაც ძალზე ბუნებრივია. შუასაუკუნეების საქართველოში და სხვა ქვეყნებშიც, ტახტზე ახალი მეფის ასვლა დიდი ხარზეიშით აღინიშნებდა ხომეც თამარის ისტორიკოსი არაფერს გვეუბრება, თორემ ამ დღეებში ნაჭარსავეს დაახლოებით ისეთი ამბები უნდა მომხდარიყო, როგორც თინათინის გამეფების დღეს ხდებოდა. შთა რუსთაველის სიტყვით, მეჩე როსტომენმა თავის მოხელეებს

„ურბანამ წადით, გახსენით, რაცა სდე საჭურჭლეუმთა, ამილხავთა, მოსხით რქმა, ჯოფი და ცხენთა“.

მოიღეს, გასცა უსოხით, სოხევი არ მოსწევიანა. დარსა ხეტედაან ღამჭარით, მართ ვითა მჭობრქინთა.

ალაფობდის საჭურჭლეუსა მისსა, ვითა ნაიორქალსა, მას ტაქოსა არაბურთა, ქვე-ნაბაშსა, ნასურქალსა.

არ დააბრუნეს (ვალერისა არ ყმნას და არცა ქალსა). ამრავად, 1179 წელს გიორგი მექსამე თავისი ქალმ-

ვლი თამარი თანამოსაყრედ გამოცხადდა. თამარი უკვე მეფე იყო.

თამარი მხოლოდ მნიშვნელობის ადამიანი ნიდა. თამარ მეფეც ჩვენი ქვეყანა მართლაც მიყვანს ცხელიერის მწერედალმდეც

საქმურსა. მაც ჩხაბეც შექმნა თამარის გამეფების ამსახელი ხატე, რომელსაც ბეჭე გვათავაზობთ.

ს(ო)ტ. ი(ო)შხანაძე

მშობიარობა პარაქა

გოვითნობის საფუძვლად სახელმწიფო უნივერსიტეტის ბინაკოლოგიის პროფესორი პარაქა პარაქა:

— ორსულობის ვადა — 9 თვე თვით ბუნების მიერ არის დადგენილი, მაგრამ რატომ არ უნდა ვცალოთ მისი შექმნება? ქალის ორგანიზმი, ორის მატერია რომ მუშაობს, მალე იღლება, ადვილად იღებს ინფექციას. წონაში მატების გამო, მთი უფრო, თუ ქალი სამ-

შე, ბავშვი იწყებს შრდას, ამ დროს დაიქვეყნება სიღვინის სევიციალი და მთავრდება. წარმოადგენს მთლიანად რამდენიმე საათში „დამაჩქარებელი“ უკვე ემბრიონის უკრედი იყო და მოქმედებს იწყება.

— ვახა ეს ხაზში არ არის?

— კატალიზატორს არ შეუძლია რაიმე შეაფეროს ბავშვის განვითარებაში. ის პროცესში არ ერთვება, მხო-

ნორვეგიელმა გინეკოლოგებმა წარმატებით დაასრულეს პირველი სამეცნიერო ექსპერიმენტი — შეცვალეს ორსულობის დრო.

მათმა პაციენტმა სიღვინი ნიღმარმა დაორსულენილი და ექვსი თვის თავზე გააჩინა ნორმალური ჯანმრთელი ბიჭი.

ს ა - ხურში დაღის, იზრდება დაქვემდებარება, სხვა სახის გრავიტაციის შესაძლებლობა, რაც უარყოფითად მოქმედებს ნაყოფზე, რომ აღარაფერი ვთქვათ ეკოლოგიურად დაბინძურებულ გარემოში. ასეთ რისკს მთლიანად ვერ ავაცილებთ ვერც დღეს და ვერც ნაყოფს.

ჩვენ შევეცადეთ შეგვემცირებინა დღის ორგანიზმში ბავშვის ყოფის ხაზში პერიოდს.

ორწლიანი ექსპერიმენტის შემდეგ, რაც ლაბორატორიაში ემბრიონის უკრედიზე ჩატარდა, საშუალება მოგვცა დავექცეოთ მათი განვითარება.

— ეს როგორ მოხერხდა?

— უკრედი ვითარდება საექსპერიმენტო ნივთიერების — კატალიზატორის მეშვეობით. ამისომეცადიათა ჯგუფის ეს ნივთიერება თვით ორგანიზმში წარმოიქმნება. ის ემბრიონის უკრედიზეა და აიძულებს მას ცხრა თვის თავზე ბავშვმა ჩაიშალოს და დაასრულოს და დაბადებისთვის მზად იყოს.

ახლა წარმოადგინეთ, რომ კატალიზატორი ვთქვათ ერთნახევარჯერ შეგია იყოს. ცხადია, მაშინ ნაყოფის განვითარება შეახაბამისად დაჩქარდება. ამაზე დაამყარებელი ჩვენი მეთოდი. ემბრიონულ ქსოვილებზე წარმატებული ცდის შემდეგ, ნება დაგვართოს ჩავეტყუებოთ და მცენიერული ექსპერიმენტი. დავაწყეთ მსურველებს მუხა. წარმოადგინეთ ბუერი ქალი გამოგვცხადებოდა. გამოკვლევების შემდეგ ავირჩიეთ სიღვინი ნიღმარი.

— და ყოველდღე უკუბრუნდით კატალიზატორის მიმართ?

— ნიღმად მახე არ ყოფილა. პირველ სამ თვეს მარტო ვაკვირდებოდით ნაყოფის განვითარებას. ამ პერიოდში ყალიბდება ბავშვის მინარე ორგანიზმი, თავის გენი, განი, აქ აჩქარება არ შეიძლება. აი, როცა ჩანასახივან მდგომარეობაში ყველა ორგანო ადგილ-

ლოდ აჩქარებს ამ პროცესს.

ამის დასტურია სიღვინი შეიღვი. იგი დაიბადება ჯანსაღი და ნორმალური, როგორც ვამარტულობთ, დამაჩქარებლის მიყვმიდან სამ თვის შემდეგ.

— ნუთუ ქალის ორგანიზმისთვის ეს უხეივანია. ხომ შეიძლება ასეთ დიდ დატვირთვას ვერ გაუძლოს?

— ჩვენ ხომ მკვეთრად არ ვამცინებთ ვადას. ვთქვათ, ლოს სამი თვე, ხვალ უკვე — შეექვსე. ორსულობა აქედან თანდათანობით ვითარდება.

ცხადია, ექსპერიმენტში ერთად მთლიანად ჯანმრთელ ქალებს, ვისაც გულის, თირკმელების პრობლემები აქვს, მათთან ორსულობის დაჩქარება ნამდვილად არ დღის.

წერილის კომენტარს უკეთებს შედიცის მეცნიერებათა დოქტორი ვინეკოლოგი ნინა ანდრეასიანა: უკანასკნელი ოცი წლის მანძილზე დასუსტებულ ახალშობილთა რიცხვმა ევროპის ქვეყნებში ორჯერ იმატა. ამის მიზეზი კოლოფორუმი პირობები და იმუნეტეტის დაქვეითებაა. ანტიბიოტიკები კარგა ხანია ფართოდ გამოიყენებოდა ემბრიონი არაკეთილსამიჯლო პირობებში.

მავალითაც, იყო იდეა „ხელოვნური წაღის“ შექმნისა — კოლოფორუდ სუფთა ვარეობის, რომელშიც ემბრიონი ყოველთვისაა მ თავე. მაგრამ ამ შეთქმულად ვერ იმუშავა. აღიანი მსოფლიო ქალის ორგანიზმს შეეცვლა რაიმე სინთეტური ნივთიერებები. ანტიბიოტიკები ნორმალური მცენიერების იდეა — შე უფრო პერსპექტიულიად შეჩვენება, რადგან ბავშვი აქ ხომ დღის ორგანიზმში ვითარდება.

შესაძლებელია, ამ შეთქმის გამოყენების ბუერი მსურველი აღმოჩნდეს, რადგან ეს თანამედროვე საქმიანი ქალბინისთვის უნდა ზღუდავდეს!

რა თქმა უნდა, შეთქმის შრავალმხრივ შესასწავლია, ვიდრე მასობრივად გამოიყენებოდეს.

ჩვეულებრივი პრაჩვეუ- ლებრივი ბავშვი

საქართველოში ნიჭიერებით ვერაფერს გააოცებ, მაგრამ ზოგი ისეთი განსაკუთრებული იმედება, შეუძლებელია მრავალში არ გამოარჩიო.

4 წლის ბესო კაპანაძემ წერა-კითხვა არ იცის, მაგრამ დილა-საღამოს ლოცვები, ტროპარ-კონდაკები და 50-ე ფსალმური გაზეპირებული აქვს. ვინ ასწავლავ?

- არაინ, - ბე-ბიას უსმენს ხოლმე.
ლოცვების გარდა ბესომ უამრავი ლექსი და ზღაპარიც იცის, ცეკვებს კიდეც - თითის წვერებზე შემდგარი სცენას რამდენჯერმე უწლის.

8 თვის იყო, როცა ლაპარაკი დაიწყო. ბე-ლაზე საოცარი ის არის, რომ მხოლოდ 6 თვისა მიიყვანეს საბავშვო ბაღში მოზრდილთა ჯგუფში და როცა ენა ამოიღდა, მოულოდნელად იმ ლექსების თქმა დაიწყო, რომლებსაც ადრე სხვა ბავშვებს ასწავლიდნენ. საოცარია, სანამ ლაპარაკს იწყებდა, ბიჭუნა უკვე ლექსებს „სწავლობდა“.

ბესო ზესტაფონელია და ხში-

რად დადის მარველ მიტრიპორ-ლიტ კონსტანტინეზიან, - მეუფე რომ ლოცვას დაიწყებს, ბესო ასამაღლებელს უბნება, არც ვალობა ეშლება და ის ლოცვებიც კი უსწავლია, რომლებსაც მარტო მეუფე კითხულობს. ჩემად გამომხილა: ერის კაცისთვის ამ ლოცვების თქმა არ შეიძლება, მაგრამ ვიცი და რა ვქნაო.

ბესოს, ღმერთის მერესამშობლო და დედა უყვარს, - იცის, ჩვენს ქვეყანა ღვთისმშობლის წილხედრი რომ არის, იცის, ბევრი რამე იცის, მაგრამ ზოგჯერ პატარა ფეხსაცმელს მზეზე აწყობს „გასაზრდელად“, ზურღებს კი „ათესავს“, რათა ბევრი ფული „მოისხას“ და უპოვართ დაურიგოს.

ასეთი ჩვეულებრივი ბიჭია ეს არაჩვეულებრივი ბავშვი. მის ლოცვას აუცილებლად შეისმენს უფული და საქართველო გააჩრჩება.

ნანა ავაბატიონი-
დაკითხავილი

ლიტერატურის სიხსენი

ქართული ზღაპრები ინგლისურად

ბრიტანელები ქართულ ხალხურ ზღაპრებს მარჯორი უორდროპის თარგმანებით ვაქცენენ ჰორველად 1894 წელს. საუკუნის მანძილზე ინგლისურენოვან სამყაროში არავის უცდია ამ თეორიულ-მთაბღური საქმის გაგრძელება, თუ არ ჩაუვლით ადოლფ დირის მიერ 1925 წელს ლონდონ-ტრონტოში გამოცემულ კავკასიურ ხალხურ ზღაპრებში დეტალები რამდენიმე ქართულ ზღაპარს.

პროფესორმა დევიდ ჰანტმა ხის წლის შემდეგ ინგლისურ ენაზე თარგმნა ჩრდილო ქართული ზღაპრები და უსახელოდ გადასცა გამოცემლობა „მერანს“ გამოცემულად. აღნაზან, გამოცემლობამ შესძლო აღნიშნული ზღაპრებიდან 60 ზღაპრის გამოცემა ინგლისურ ენაზე. კრებულს თან ერთვის კომენტარები და უცხო სიტყვების განმარტებები. უცხოელ მკვლევარებს საშუალება მიეცემათ იკვლიონ ქართული ხალხურ-

რი ზღაპრები, ხოლო ჩვეულებრივმა მკითხველმა ისინა მოეხონ მათი მრავალფეროვნებითა და ხატოვნებით.

წიგნის რედაქტორები არიან მერი სუხნაიშვილი-წიკლაური და შუკია აფრილინი.

აქვე დავხსენებ, რომ მთავარ რუსთაველის ქართული ლიტერატურის ინსტიტუტის ფოლკლორის განყოფილების უფროსი მეცნიერ თანამშრომელი მერი წიკლაური არჩეულია ბრიტანეთის ფოლკლორული სასოციალიზაციის წევრად.

იგი ასევე მიწვეულია 2000 წლის ოქტომბერში ედინბურგის უნივერსიტეტში კერტინ ბრიუსის კლუბისა და ხალხური კოსმოლოგიის სასოციალიზაციის მიერ დაჯგუფად ფოლკლორისტთა კონფერენციაში.

ნათია გვახალია

გულში იმ სიწმინდეში

მრო ოჯახში „ვეფხისტყაოსნის“ სატიტული ყაზმა შემდეგი სტიქონება წარწერილი:

„ჩემო ინგა! საქართველოში, სასურველი მანძილზე ცველაზე ძვირფასი მზითვი დიდი შოთის უბადლო „ვეფხისტყაოსანი“ იყო. ასეა დღესაც, თუკი მე მიმანია, რომ შენ უძვირფასესი ღირსება – სინდისი, ნამუსი გაგატანე. მინდა ვირწმუნო, რომ დამკვიდრებული ტრადიციებისამებრ, ამ გენიალური ქმნილებიდან აღებული რაკეტისებრი შეილება ბუბუსთან ერთად ვაეკაცობის, მეგობრობის, კლემამოსილების, საინფორმაციო და სიყვარულის მაღალ იდეალებს მიასწავლი. ასეთ წმინდა და ამაღლებულ ტრადიციებზე აღზრდილი, ქართული სულისა და სიტყვის მაღალ აზიარებ... იქნები ერთგული, მოსიყვარულე მუდღე და საძირკველმდებელი დიდი ქართული ოჯახისა.

სათუდა შეინახავ და შთამომავლობას გადასცემ შენ შობილებს, ახლობლებს, მთელი სავგარეულოს ღირსებას და ტრადიციებს.

იცოდე, გახსოვდეს – ეს შენი მოვალეობა!
შენი ღელა
ნანი გუგუნავა“

ქალბატონი ნანი გუგუნავა – აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის პრაზოლების მინისტრი, პედაგოგიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, პედაგოგიურ მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, მუშედ აბაშიძის სახელობის სახელმწიფო პრემიის დასაფუძვლი, აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ქალთა სამსახურის ომეგობარე, ღირსების ორდენის კავალერი... რევალიების ამ ვრცელ ნუსხას ჩემი ინიციატივით ერთსად დავამატებ – ქალბატონი ნანი გუგუნავა მწერალიც გახლავთ, – მრავალი სამეცნიერო ნაშრომის გარდა, იგი ავტორია მაღალმატერული ნაწარმოებისა „ჩემედ აბაშიძე – განმანათლებელი“.

ქალბატონი ნანი გუგუნავის იმ უძველესი თავადური შტოს წარმომადგენელია, რომელთაც ნათელი კვალი დატოვეს ჩვენი ქვეყნის ისტორიაში. აჭარის განათლების მინისტრის შექმნილი და ხელნაწერი არაფერი აქვს – გენების გადმოცემა არისტოკრატიკობა, შთამბეჭდავი გარეგნობა და ცველა ის ღირსება, რაც ქალს აკომბს და ამშვენებს.

ნანი და მისი მძა პატარები იყვნენ, მამა რომ ვადასახლეს. პაუშუკი მარტოხელა რძლის ანაბარა არ დატოვა გოგუცა გუგუნავამ – გვარიშვილობით და იერსახით გამორჩეულმა

ქალიშვილმა, – უარი თქვა პირად ბედნიერებაზე, საკუთარ შთამომავლობაზე და ახალგაზრდობა მისიშვილების აღზრდას შეაღია. უფრო მართებული იქნებოდა თუ ვიტყვით, რომ მთელი სიცოცხლე მისიშვილებს შესწორა.

რეპრესირებული მამა ოჯახში რომ დაბრუნდა, ნანი იმ წელიწადს სკოლა ოქროს მედლით დამაბთავა და სტუდენტეც გახდა. მამა-შვილი ძალიან დამეგობრდა, გოგონა ცველაფერში მამის რჩევას თვალისწინებდა, ცველაფერს მას უთანხმებდა, – აკი, გაუმართლა კიდევ – ქალიშვილის მომზიბდავი გარეგნობა და სულიერი თვისებები ბევრ ჰაბუს უკარგავდა მოსვენებას, მაგრამ ცველას ახალგაზრდა ექიმმა მერა გათენამეშ აჯობა. – თავად ბატონი მერაბი ბათუმის ფიზიოთერაპიული საავადმყოფოს მთავარი ექიმი იყო, – სამსახურბრძივი დატვირთვა არც მას აკლდა, მაგრამ ცოლს ცველანიარად ხელს უწყობდა, სადილის მომზადებაშიც კი ენხმარებოდა.

სამწუხაროდ, დიდ ხანს არ გავრძელებულა მათი ბედნიერება. მუდღისი გარდაცვალების შემდეგ ორმავე ტვირი დაწავა, თუმცა მწუხარებამ ვერ გატანა ქალი – პასუხისმგებლობამ ერისა და ოჯახის წინაშე გაირმაგებული ენერჯითი ავავსო.

საოცრად ობიექტური და მოუკერძობელი მინისტრი ათუელი წლების განმავლობაში პასუხსაკებ თანამდებობაზე ისე მუშაობს, ისე მოიყვანა ოჯახი დღემდე, ხმაამაღლი სიტყვა არასოდეს უთქვამს და ეს ცველაფერი იმის წყალობაა, რომ კლემამოსილი ქალბატონი თავისდაუნებურად პატივისცემით განაწყობს თანამშრომელს თუ ოჯახის წევრს, შემთხვევით შემხედვრს თუ ახლობელს. მისი ქალიშვილებისათვის დედა სალიცაი ხატია, – მხოლოდ პატარა სიფო უბედავს ურჩობას ბეიბას.

უფროსი ქალიშვილი – ნინო ფრანგული ენის სპეციალისტია, ინგა კი – აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის კულტურის ფონდის ვიცე-პრეზიდენტია და გარკვეული წვლილი შეაქვს იმ დაღები პროცესებში, რომლებიც აჭარაში მომდინარეობს.

ნანი გუგუნავა არა მარტო კარგი ორგანიზატორი და გულისხმიერი ადმინისტრატორია, შესანიშნავი ორატორიც გახლავთ. ბათუმის სახელმწიფო უნივერსიტეტში კითხულობს ლექციებს.

ქალბატონი ნანის – პოეტმა ამირან ხაბაზმა ლექსი უღლდა: „შენ ხარ რკინის ლედი ჩვენი, გულში იმ სინაზით...“ აჭარის კულტურის მინისტრია – თემურაზ კობახიძე კი გულმომწყალების გამო, „დედა ტერეზა“ შეარქვა.

მისი მთავარი ღირსება, მთავარი ჭეშმარიტი ქრისტიანისა, მაინც წინამძღობია, – მასთან შესულს, არასოდეს გავრძობინებთ, რომ მინისტრის კაბინეტში ხართ, არც შექებას შეიფერებს. თუ დამსახურებული დეაწულის გამო ოთიოდე ბუნში სიტყვით შეაქებენ, ლოცვით შეიფთავებდა და ახალბედასავით დაირცხვენ.

ასეთი ქალები ერს ღირსებას ქმნიან.

ლიცენსიონარ დღათა მუშაინი სული

8

ოგი ახალბოლური წარმონაქმნის (მაგალითად, თავისუფლების ინსტიტუტი და მასთანაი) მუშაინი აღიზანების სიკვება ქართულის ვაგონება და ყველა მუშაინიკვების ეს პროვინცილობად, უკუვის მუშაინიკვებამ, ანაქრონიზმად ეჩვენებო. თვის უპირატესობა დარწმუნებული, თვალმოჭკული, როგორც მათ ჰგონიათ, გამანადვრებელი იწინოწილი დამბით, ამტკიცებენ, რომ არ არსებობს ქართული ფენომენი.

ვთქვით, თქვენ ამბობთ ქართველი ქალი, ისინი ქედმაღლურად – ქალი ყველა ქალია. ანუ ყველა ერთნაირია, გინდ ქართველი იყოს, გინდ აღვირული. დიახ, ცხადია, ქალი ყველა ქალია და ამასთანავე ერთი მათგანი, ვთქვით, თამარ მეფეა, მეორე – იმერტარტიც ეკატერინე.

განგებ შეეყრდნო ორივე მთონცხებულზე. ვითომ არაფრით განსჯადეულებიან ერთმანეთისაგან და ამ განსხვავებაში ჩვენი „ახალი ქართველებს“ მერ უსოდენ ახუხა აუღლებული და პატივყრილი ქართველობა – ქართველ ქალიბა, ქართული მსოფლგაგება (გნებავით, მოღუერი სიკვება „მუნტალიტეტ“ ვიხამართ) ვითომ არანაირ როლს არ ასრულებს?

ცხადია, შეუძლიათ გეითხრან, არაო.

რთვებ ექნს რა უნდაო. არ უნდაი და ვერც დაინახავენ.

რა არის აქ საკამათო?

მათთან კამათს ანუ წყლის ნაყვს არც ვაპირებ. რა არის აქის, მაგალითად, ბაგონ კოტე მახორაძის უმჯიკით: ქთივეთ დავლობდა – ქართული მკაოსნების განსახებება იყო და მისი სახელისთვის თუნდაც ოდნავ ჩრდილის მიყენება – საბოლოოდ, გრუნებულ თაქმთყვარებობისათვის გაწვნილ სილას ჰგავსო, ის შემწყნარებულური დამბით მოგვავებთ: შე ვამბობ, რომ იგი ქალი იყოი (გონებავსხინილი მკითხველი აღვიდა მხიდეუბაბატონი კოტე სიკვება ქალბი რასაც გულისხმობს).

ახუა დარწმუნებული და რა მის ბრალია!

რასაც ფიქრობს, გულწრფელად ამბობს. კიდევ კარგი, სიკვების და პიროვნების მუქრატყყოფის) უკიდვანო თავისუფლების პირობებში ეყვორებით. დღეს ახეთი და უკონი სიკვებისთვისაც, სამწყნაროდ, დღეღამი დიარავის იწყებენ.

ეს ფიქრები მომბეძაბა, როცა გიორგი ლეონიძის სახელობის ქართული ლიტერატურის მუშეუმის სამ საგანმთავრო დარბაზში ამას წინათ განხსნილ გამოუფანს ვითავალთვებდი. გამოუფინს ორგანიზატორებმა – სიქველმოქმედელ ფონდმა „ქალთა ჯანსაღი ცხოვრების წესის დანერგვა“. რთეუმის დარტყვებმა ქალბატონმა იმა ორეულსიქიმ და მისმა თანამშრომლებმა გამოუფინს დღეღამი შეარჩების ბიბლიური მოწოდება „გეყარდეს მოყვასი შენი“ (ქალთა ქველმოქმედება საქართველოში).

ფონდის პრეზენტაცია მისამ დახელოვნებებმა რუსუადნ ფრეულაბამ, მანამა მიქაბერიძემ და ხათუნა მიქაბერიძემ წწორედ ამ შესანიშნავი გამოუფინით მოაწყვეს და ეკითხვად ვერც მითიფიქრებ.

თვითონ ფონდის შექმნის დედა ამ ახალგაზრდა ქალბატონების უკონომიკურ სიღუბურებში მყოფი ქალების მდგომარეობა უკარნახობ. გაჭირვება ხელს უშლის ქალს რაიმე დადავლების დასაწყისი ეტაპზე მიმართოს ექიმს, პროფილაქტიკურ გაისრჯავებ ხომ აღაპრაკი მდებრტია. და აი, ფონდმა მშინად დისახა, ავადობის აღრეულ ეტაპ-

ზე გამოულების მშინაი, ქალთა შორის საყრდენობაღრეული მუშაინის გაზლა და სოციალურად დაუქველ ქალუბობისთვის პროფილაქტიკური დწინოწიების გაჭირვება ახალგაზრდა ქალბატონების სწორე ცხოვრებაღრეულზე არ აღმოუჩენებულ. ისინი ვაყენენ წარბიუნებულ ქართველ მანდილოსანთა სიქველმოქმედელ მოღვაწეობის მუნერაბეუ საუკუნის დასასრულსა და მეოცე საუკუნის დასაწყისში. რაც უფრო მეტ მასალას ეწინოდებენ, უბიძრელებობი სურვილი სხვედისთვისაც გაგხსნებინათ, რომ ჩვენს ბებებზე თავიანთ ქრისტიანურად და მოქალაქეობრივად ვალად მანინდათ დახმარებოდნენ გაჭირვებულ თანამომევი.

და აი, მუშეუმის გრელ სიმეღლორევიმ, ჩვენს თვალწინ გაღაიამაზნენ მშეხინერ ქართველ ქალთა საბეები და საქმენი. აი, ცნობილი მწერალი

ეკატერინე გაბამელი ქართველ ქალთა სიქველმოქმედელ პროფილაქტიკის სკოლის მოსწავლეთიან. ეღრეუ ყოფიანო-ლორთქიქვანისა ქეთახის დარბაზ-მოსწავლეთა საზოგადოების წვერებთან. ბაბალე ჩოლოყაყვილი-ბარათაშვილისა – ვეთა მეორე ვიზნაბის მწერველთა კომბეტი, მარინა დლიანი-ანხაბაძისა წერა-სიხვის გამეჯეღლებელი საზოგადოების სოხვის ფილიალი, ანეტა ანლონიკაშვილი წოთილ ჯვარის მოწყვლების და, მარინა ორბელიანი და თამარ ჰაჭუვაძე-გურგენისკია – დაშარალებულ ხალხთა დამხმარე კომბეტე.

ერთმანეთზე მშეხინერი ქართველი ბაზოვნები – მაღალი სულტრეებით რომ ბრწყინებენ. რამდენი ჩინებულ მამუღმძებლო აღინაზნა და საზოგადო მოღვაწეობის გზას დაღდა მათი მშრუნელობის მულედა. ისინი ხომ სკაიუნებულთა უწინაგანდენ და საზღვარგარეთ უმბლეს სასწავლებლებში გაგზავნიდენ დარბი, სიჭიერ ახალგაზრდებს, აარსიქანენ უფსო სკოლებს, ბიბლიოთეკებს, უანერო მოღვაწეობის ანუ ქველმოქმედების რა შესანიშნავი მაგალითის გვაღვედნენ ეს „ეტილსახსოვარნი ღუღანი“.

აი, წინანდლის ვრლად წოდებულ ნინო ჰაჭუვაძის პორტრეტი და მისი საწერი მოწყვობილობა. მათ გვერდით გამოუფინილი მარჯრო სურდობის მერც ილასითვის ნაწყარი აღბოი და სხვა მემორიალური ნივთები.

„ღუდაკაცს შეუძლია სასარგებლო იყოს და საშინო მტერიც. ღუდაკაცს თან მოაქვს დამარცხება და გამარჯვება. ღუდაკაცს ძალია, ჯერჯერობით დაფარული და დაგუბებული“.

ქველმოქმედ ქალბატონის ნინო გატიმულერი-ყოფინის ეს მშეხინერი სიკვებები გამოუფინს ორგანიზატორების მოსაწყვევი ბარათის თვეურეულზე გამოუგანათი სრულიად სამართლიანად.

დამთავლორებულთა შორის იმ ქალბატონების შიამომბავლეთზე იყენენ, რომელთა სულის მშეხინერ მისწრაფებებზე მთავრე ვაყრეული და ფერხავალი ფოტოსურათები თუ წრდილები შიამომეჭღდავად მოგვითხრობდნენ.

მათი რეალური ნიჭი სიამაყე გამოარჩეობით, თუცა ჩვენ ყველანი იმ დღებზე წინაპართა შიამომბავლელად ვთვლიდით თვის და მნი დარწმუნებულს ვერმი ჩავეჭვობდა მათი საქმის ხორცენახული მოწოდება „გეყარდეს მოყვასი შენი“.

ნარეგმა მკვლამე

ახალი
აპრილი
„ნა-
საპა-
რი
სსოვ-
რებს
გზის“
მიჯ-
ნაზე

ხელოვნების მუშაკთა სახლის მიერ აღრანში არაერთხელ ქვეულა ჯემშირაცა ხელოვნების დღე აღსაჩინებლად. ასე იყო მაშინაც, განაჯიხულის ერთ მშენებელ სა-
ლამოს ჩვენში უკვე ჩაბეჭდილ, თუ ჯე-
რაც უნროს მუსიკალურ ქმნილებებთან მი-
ახლოებით გამორჩეული განცემა კიდევ
უფრო გაძლიერდა მომღერალთა სხვა-
დასხვა თარბის საუკეთესო წარმომადგე-
ნელით მიერ ეროვნული სიმღერისა და
უბერებელი რუსულა ლირიკის რომანსის
ნაირფერიოვანი ინტერპრეტაციებითა და
მეგნაკლებად ცნობილი ან სულაც ახალ-
მედა შემსრულებელთა შთაბეჭდილი გა-
მოსვლებით. მონაწილეთა „ერსკვლავურ
რაიოებს“ მიუხედავად, საღამოს ცენტრ-
ში იყო კონცერტმასაგრი ლია ხუგაშ-
ვილი, რომელიც ამ ამსულაში უკანასკ-
ნელ ხანს მოეკლანა დედაქალაქის მუსი-
კისიმოცარკოლო.

ღია ხუგაშვილი სახელმწიფო კონსერ-
ვატორიის დამთავრებდნ მყოფლებული
დღემდე იტინრად სანებეს ასაწავლის და-
არაქმითლის სახელობის პირველ სამუ-
სიკო სასწავლებელში. სამუსიკო განთი-
ლების სფეროში ცნობილია როგორც სო-
ლიდური სექციისტიკი, ავტორიტეტული
მედატივი (თუმც, კარგი მუსიკოსობა ყო-
ველთვის არ ნიშნავს ასეთისავე მედა-
ტივის).

ამ მშრალი დღისე მშაშა ნიჭიერი
ქალბატონის, რაფინირებული მუსიკოსის
შიული ცხოვრებაა. მასში თაყიდანვე ბლი-
ერად იყო გამოკვეთილი ქართული სახიმ-
ლოლო კანონისაშმი განსაკუთრებული ინ-
ტერესი, რასაც თინ ერთოდა ფორტეპი-
ანოზე მუსიკალური დაუცხრომელი წყურ-
ვილი, თუმცა „ნახევარი ცხოვრების გზა“
ისე გალია, რომ სეყნისაგენ გახვდეკი კი
უკურხრულებოდა, მაგრამ პილოს და ბო-
ლის სგულენკობდინ შესისხლობოცებუ-
ლი საკლანსო ფორმულებისა და მეგობ-
რულ გარემოში დაკრძნობა, თანდათან
ესტრანოსკენ გადასაყვლა.

შეუღოვიკო-თორეტიკოსი, სოფლვეის-
გა და პიანისტიკო-კომპანიატორი, საიდან
იწყება და სად მოიარდნება ერთი თუ მე-
ორე ოსტატი, რომელიც აზრთინანებს მო-
მავალ მუსიკოსებს, იმადროლოდა საკუ-
თარ მშმი ინტეგრირება, მაგრამ მიზან-
დასახვლად შემოქმედებითად გამომწულ
ხელოვნან აჯალიბებს. ეს უწყველო ფე-
რისციელება თუ პიროვესული გრანსიფორ-
მაციი, სრულყოფილებისაშმი იშვიათი
სწრაფვის, განსაკუთრებული გულმოდგე-
ნიების გარჯის, გაუწყლებული შინაგანი
დღღღისობა თუ მწვევალითა დაწყობის
დაუოკებელი პროფესიული ენის შედე-
გია და არა მხოლოდ მეყით ბოძებული
მაღლა.

ძირუფვიანად ეზიარა რა ევროპული
კლასიკური პარმონიული აპროვენების
მონაპიარის, მან ორგანულად შეითვისა
ქართული კომპოზიტორთა სახიმლოლო
კანონის საუკეთესო გეწილოლოგიები, მუ-
სიკალურ-ნამუშევრული სისტემის დამახ-
სიათებელი თაყიფებუბებანი. ამოსაველი

და საყრდენი კი მისთვის მაინც ქართული სახიმლოლო ლირიკისათვის ნიშანდობლივი მუსიკალური საფუძვლი და პარმონიული სტილია. საკუთარი სა-
შემსრულებლო მუ-
საძებლობების რეალობების პრო-
ცესში ლია ხუგაშ-
ვილი მუშელუდაც
თაყისუფლებას აე-
ლენს. ამასთან, იყავს რა დღედაცის აბსოლუტურ
მელოლოერ პრიორიტეტს, იგი შემოქმედებითად
ეკილება საფორტეპიანო ფაქტურის, შეტადრე პარ-
მონიული პალიგრიკის დიდებრება-გამრავა-
ლუფრებებებს. ინსტრუმენტული პარტიის დამუ-
შავებაში მისი აქტიური წარევა განპირობებულია
საკუთარი მიღამოთ – როლოერ თანამოებრემ და
მზგ შემთხვევაში, თითქმის როლოერ თანავე-
გორმა ხედავლილი სიციფსელე მიაინიჭის მუსიკა-
ლური პირველწყაროს ახლებურ ბგერით რაკურ-
სში მისი წარმოდგენით.

თუმცე არც ისე საწუწუნოდა საქმე, როცა სა-
ვეკო ღირებულებების კრიტიკოებების გაბატონე-
ბისა და უგემოერი მუსიკისმიმთაღებებზე ელანარე-
ბის თოლმე. მუსიკის მოყვარული საზოგადოე-
ბა კლავადუც ყურნობა თუნდაც ნაყინებზე, მაგრამ
ნიჭიერ სახელებს, რომლებიც თავი ყოველდღი-
ური ვაიეგლახის მიუხედავად, თეინდავლით მსა-
ხურბობს დეკლის გულში ნაგარებე ქართული პან-
ფების დღერძელობას.

ჩემი მონიღობების მიუხედავად, ვერ დაიწე-
მებ, რომ ლია ხუგაშვილის სრული დახისბაღებმა
შეეცლა. ამგომაც მასთან გახებრება ვეცად, სი-
ლი ჩემი პირველი შეკითხვა ყველაზე იდობამ
თარიღს ან სამასსოფრო პერიოდს დაუეკავმირე

– 1995 წლის აგვისტო-სექტემბერი. ვაღაწყდა
ჩემი მონაწილეობა გოგი დოღისის კონცერტში.
მამინ კიდევ ერთხელ დავრწმუნდი, თუ როლოერ
დღი მომღერალი, შესაბამშიაგა პარტიონი და
ბრწყინებულე პიროვებება იყო იგი. თარიღს? 19 აგ-
ვისტო – ჩემი პირველი კონცერტი.

– დღეს ყველაში საუცხრადო მუსიკით
უკიდევანობ მყოლ სიბრუნება და დროში
ეხებორობთ. ყველაზე სახებრადო მუსიკა
გაისმის. კლასიკურ ხელოვნების შტადრე-
ბის ვიწრო შემოგირთია შევს. უფროთე-
ხი მისა მიაინე ე.წ. მსუბუქ მუსიკის ევანე-
ბა? რა მიგანზიათ მსწენელითა არათანაბ-
რი ვადანაწილების მიშგება?

– სათანალო განბოლებეს უქოროლობა და აქე-
დან გამომდინარე უგემორობა.

– რა სისხის თანხლებას ანიჭებთ უმე-
რატეხობას – აკომპანიატორთა თანასწო-
რუფლებიანი პარტნიორობა თუ მის დაშმა-
რე ურწყეია აკისრია. კარგი აკომპანიატო-
რები, რომ იყვიან, თითქმე ჩამოსათეულე-
ნი არიან. ნაწინშომოლ თუ მოიხმობდით ვინ-
მეს.

– კონცერტმასტიკური უნდა ქმნიდეს ძირითად
საყრდენს, რაბეჭდო მომღერალი თაყისუფლად
იმორჩავეს, რა თქმა უნდა, ფორტეპიანოს პარ-
ტიამი საინტერესო ფერების გამოყენებით და არა

საქართველოს ქვეყანა

საბჭოში

პროცესული

საქართველოს ქალთა საბჭოს გამგეობის წევრებსა ვაიკახბეული ექვსი ბავშვი მოინახულეს, რომელთა დღიობი- დაცვას ქნი მანანა რობაქიძე.

შეხვედრის მიზანი მათი ცხოვრების პირობების გაგნება იყო.

აღსაზრდელებს საჩუქრები გადას- ტეს

საქართველოს ქალთა საბჭოს გამგეობის წევრები მცხეთის „კოთრმეტი მიციქულის“ კოლეჯს ესტუმრნენ და ბავშვებს საჩუქრები და ფულადი დახმარება გადასცეს.

საქართველოს ქალთა საბჭოს გამგეობის წევრებმა აფხაზთა ბავშვთა კოლონიას მოინახულეს. შეხვედრის მიზანი მოზარდთა ცხოვრების პირობების გაგნება და პუნანტარული დახმარების გაწევა იყო.

ბავშვებს გადაეცა ექვსი პრიოდექტა, ტანსაცმელი, ფეხსაცმელი, მხატვრული და რელიგიური დიტირატურა.

საქართველოს ქალთა საბჭოს გამგეობამ აიღო დანიშნული ფული და დაეკარგა ნიშნები მუშაკთა სახლში მოსაყოლიონისთვის, რომელიც საქართველოში მართლმადიდებლური საჩუქრების გაზრდების 2000 წლისთვის მიუძღვნა. ხაზის დღესასწაული მიუძღვნა დეკანოზის მამა დიამი (წარმოვლია). შეხვედრაში მონაწილეობდნენ თბილისის შუ- სკოლის ფილკლორული ინსტიტუტი, ტრით „ილინის“, ტრით „აღმა“, ქალ- ბატონები მუდრა ჩახავა, შინა კვლევიზი- ვალი ეთერ კაკულია, ნუნუ გაბრია.

საღამოს განსაკუთრებული ყურადღება შეისმინა თეთისწყალი მხატვართა და ხალხური რეწვის ისტრატია თმატურ- ნა გამოვიყენებ დღესიანი ქართველნი, კრალი დღისასკენ.

გადავიტოვო თანხლებით. რაც შეეხება ქართველ კონცერტისტებს, თითოეულ მათგანს საკუთარი ხელწერა აქვს. ამდენად, მათი თანხლებაც საინტერესოა.

თქვენი თანხლება მორსაა მბოროტისაგან და თითქმის ერთმანეთს მთლიანად შეუხვანთა იმპანსერებს. მაგრამ მრბინევი კვირა, იმდენი აზრობა. ცოცხა ვაგბეული სჯობს და გამოვიგყვებით, რომ თქვენს დაკრებაში ერთგვარ პარმონიული ასეუქვის ერთგვარი გაფუტემების მთაბუქსილება მრჩება. მგეუანიებით დაბუნძლული აკორდების მოსმენისას მავანი თუ აღფრთოვანების ვერ ვარაგ, მავითოთისთვის მომიტევეთ და ორთოს შუალედი აორწმუნო და ყოველთვის გასათავისუფლებელი ცეცხლებია.

ამ კითხვებზე პასუხი თითქმის გავეცი. ჩემს თანხლებაში მე მომიტევეთ უფრო ვერძობი, ვიდრე „მგეუანი- თის დაბუნძლული“ პარმონის. თუქვი, გემოვნებაზე არ დავიბნევი.

კარგ ოსტაგს - დამფასებელი, მესიკოს-არტისტის - მსმენელი ესპანორობა. ამ უკანასკნელთან კონტაქტი თქვენთვის სასი- ცოცხლოდ მსმენელობავი შექმნა, თუ სპონტანურად იფიქრებთ გენში. და კიდევ: მგეუტ მორბა- ლეულსა და ასეუქსმეულობით ევლასიგან გამორჩეულს სენე- ბე ვასლა ვაგიკორბად, თუ ვა- ბეული და უმოტიების მართევი ნე- ბისყოფის ვადილეგებით შესი- ვებით.

ჩემი მართლიად მობილედული ბუნების მიუხედავად, უნდა ვაღიარო, რომ სენეა და მსმენელი დაბეობი მუხტს მამლევს მემოქმედებითი მესა- ბლეობების გახსნათისთვის. ესარგებ- ლობს შემოსივებით და მალდობს წი- რავ ჩემს მეტროფის მეტობარ-კოლეგებს, შესანამნავ მომღერლებს, კომპოზი- ტორებს, რომელთაც გვერდში დგომით თუ კითხვითსურებით მიბიძგებ და ვნა დამბილევს მსმენელობას. არ შე- მისილა, არ ვაგისხნო, თუ როგორ შე- მახსა ფრთები არწყობივლ მუსიკოს- სს - საბიკოების მიერ გამოთქმულ- სა აზრმა ჩემს თანხლებასთან დაკუ- შრებით.

ვასლ ვაგბეულს გ ჩუბი- ნიშნობის რომანსების მართევი მმუხენიერის საღამო მეფდა, რომ- ლის წარმატებაშიევი უდავილ მმმ- ენელობავი წვლადი მივაიძვირე. სწორედ მეფეუქმებითი რა კომპო- მიტორის მმავტურევი ინდივიდუ- ალურობის განსმამღვრევი ნიმ- შები - დიაგონურა სირბული. ნა- თევი მელოდირეობა თუ ღირნი- კური ასეუქვის წამეუქვობა. თქვენ ახლებურად ხორმეხსმე- ლი, გათანამედროდეული, თქვე- ნებურად ვაამრევილი წარმოად- გინეთ ვასელი საუკუნის ვიკა-

ლური ქმნილებანი. როგორ ვან- სერიცივლად ვსოლენ სერიობული ჩანაფიქრი?

ვფიქრობ, ჩემი მოკრძალებული წვლადი მეფეიტანე გ ჩუბინიშნობის რომანსების ინტერპრეტაციაში. ამ მართლადევი მრომბეკევილი საშუალოს მსერულბის დლი სევიერლობის და პასუხისმეველობითი მოეუქვივლ რი- ვევი გამომივდა, ეს მსმენელმა გან- ხავლის. შესანამნავი მუსიკოსის ი. კე- ვაყამბის რედაქტორობით დასტამულად არ კრევიებს მალე იხილავს საზოგა- ლეობა.

მეჩვენება, რომ ვანსაკეთ- რებული მოწწწებითა და მთავი- ნებით სიმღერის „ცოცხალი კლავ- სიკოსის“ ბიძინა კევერნადის ნა- წარმოებებს ასრულებთ. დავე- სახელეთ თქვენი საყვარელი სხვა ვაგვორები.

არ მოვიცი ერთი ჩამოვთვალა, მაღლობა ღმერთს, ქართველებს განეხიერებულები ვართ ნიჭიერი კომ- პოზიტორების სიმრავლით.

თქვენს საღამომე ვაილე- რების თანაკურხელი მეგობრების

აქ უკვე აღიარებულ და სახელ- განითქმულ ოსტაგთა სახელებმა. გუშინდელი დღესავით მახსოვს ჩვენი ცხარე დისკუსიები თუ „აე- ზურის ლევიბა“ და „ქანდარე- ბა“ ქვეულ მერხებზე შემოსე- კეული „უდაღობისათვის“ ოხუნჯა კონფერანსიე - მერბა დონადის მიერ კეალაიშვილის, ანბანაშვილის, ეკაწადის ახლავა- მრული ოქსების წარდგენა, ჩე- ნი სიცილ-ხარხარი ვეგას იმიტა- ცია-პაროდირებზე და დღეს უკვე ქართული ეგტრადის მმეუქმა- ბე- ქეული ნანი ბრევეკიას „უსმე- ნო სიმღერების“ კომპიკური ომპ- როვიბიევიები ნანა ავალეშვილის უნიკტირების თანხლებით. ვაისხ- ლე სტელეგური ცხოვრების რი- მელიმე ვიბიბი...

სელეგური ცხოვრებიდან დღემულ მომეგება არჩიველებრივად თიხლი უფითიერდამოკიდებლბანი. მივინდობა, ჩემენმა თანაკურხელმა ვიციონებმა როგორ ჩავაკითხეთ ვე- ვესი ვარის ნაწილი, რხავი სიყრდის მეგობრები ახლავ საამოქნებით იხსე- ნებენ.

როგორც იგევიან, მიმანი სევაქულია. ახლა წერტილ- სივლით თუ ხელოვნების სასახლის წარმოდევენლად მივაგნაით წინსვლის ვარემუ. თუ ახლა, სა- მობეული ვეგემბიევი ვაგვამბი- ლევი.

ვაბირებ, ჩავწერო გ ჩუბინიშე- ვლის ყველა სიმღერა რადიოში. ასევე უნდა ვაშუამევი კ პეკმენრის ნაწარ- მოებებზე და პერიოდულად სენემაგ ვევიგანო საინტერესო ნიმუშები ჩემს საყვარელ მომღერლებთან ერთად.

მარია დე პრანსერეში

მხატვარი მონარა ტომპლამპი

დამკრძალავი ბურთის აგურზე ზუსტად დათქმულ დროს გამოხვდება. ხანაბით ხალაბის გახვევლა, მათეულის ხსენებებზე თმადახვევლა მარია დე პრანსერეშა მთავს მისასწრავეს უან წითელი ვარდის გარდა, რათა ისეთი არახასურვადი არ გამოიწინდით, როგორცადაც გრანობდა თავს განსაკუთრებით მაშინ შეუცდებულა, რთაც კარი ვადაი და პრეტუმი მოხელის საცვლად, როგორც მისი აზრით, სიკვდილით მოვაჭრე უნდა ყოფილიყო, ჩატებით მოხატულ პელსტუხან რუბორულ პიჯეტში გამოწყობილი მორცხე ახალგაზრდა ბიჭი დაინახა. პაღტო არ ეტყა, ბარსელონისთვის წვეული ქორეული ზაფხულისი მუხედავად, რომლის ვადაუღუბელი წყობით და ვაჭილი ქირა მას ზამბარზე აუტახელს ხდება. მარია დე პრანსერეშა, რომელსაც თავისი ცხოვრების მანძილზე უამრავი კაცისთვის გუჯაა კარა, ყოვლად მოულოდნელ დროს უწვევლიდ დაიმორცხეა. ის-ის იყო ეს წყურე შესრულდებოდა, და დანაწიქრებული იყო, რომ შობამდე ვერ მაღალწვედა. ამის მოუხედავად, კანამდე ცსორანს მარტუბა კარი აუტყდა და სთხოვა რამდენიმე წუთი დაეკავა, ხანამ სტუპორანთი ვაბისახედა ჩაიჭყვდა, მაგრამ თქილა, ვაჭიებნბა კისს პრედ ბაქანსურე, და სახლში შესახედა.

— მატატეყო, რომ დამუხანავათი გამოვიყურებო, — თქვა — მაგრამ უკვე თროსცადათი წველა კატავლიანობა ცხვითობ და ეს პრეტული შემოსევაა, კაცე წინასწარ დათქმულ დროს რომ მოვიდ.

უნაკლი, თინგან არქელუი კატვლითრონი ლდბარაკობდა, თუქცა ხმამა მანცე ელერდა დავაწყებული პირტუვალაურის შუდობა, წლებისა და მათეულის თმის ხსენების მოუხედავად ანბნა და სიცოცხელით სავსე მულატე იყო, უხეშო თმითა

და ცოცხალი, ყვითელი თვალებით, რომელსაც კარგა ხანა კაცუნები ადარ ეცოდებოდა. ქრის სინათლიდან მნელ შესახველელში მოხვედრელმა აეტყტმა ხმისამოვლელად ვაჟქმინდა ვესსაკუმელი ვეუის ტალოზე და ქაღს ზღვზე ემთხეა.

— ნებს დროის კაცებს მათეობა, — მჭახედ ვდაბინარანა მარია დე პრანსერეშა, — დაჯექე.

მართალია, სამსახურში ახალგადა იყო, მაგრამ აეტტტი ნამფვილად არ ელოდა ამგვარ გულობოდ მთაგებს დიდას რეა საათზე მთი ურტეს, ისეთი მოხუცისაგან, პირველად რომ სამხროთი ამერიკელი ლტოლვილი ეგონა. ამტომ კარში ვაჭრდა და ფიქრობდა რა ეოქცა, ხანამ მარია დე პრანსერეში ფანჯრის ხავერდის ფარდებს სწყვედა. ამრადის სუსტმა სინათლემ მთავს გაბანათა მონდომებით დალაგებული მსახურები თიახა, რომელიც ანტიკარიატის მადამის ვიტრინის უფრო შავდა, თიახში ყოველდღიური მოხმარების საგნების მტტი არაეყრა ეწყრა, მაგრამ ყოველი ნეთია დიდი გემოვნებით იყო შერწყული და ზუსტად განსაზღვრულ აფვილას იყო. ბარსელონისანად ძველ და დრუმელ ქალაქში აღბათი მნელად იყო მოთმენებდა ასე გემოვნებით მოწყობილი სახლი.

— მატატეყო, — თქვა აეტტტმა, — აღბათი კარი შემუშავდა.

— ნეტა მასე იყო, — უპასუხა ქაღმა, — მაგრამ სიკვდილის არაეყრა ეშუება.

მაშინ აეტტტმა სასადლო მავდაზე რამდენიმეჯერ დაკცული ფურად ვევა ვაშლა. მაქსის ყოველი ნაგლევი შესაბამისი ფურით და რიცხვით იყო აღინაშნული. მარია დე პრანსერეში მისვდა, რომ ეს მონევატის ვეგერითლია ბანთიონის ვეგვა იყო და ვაახსენდა, როგორ ემინოდ მანათის სასადლოში თქტომპრის ვადაუღუბელი წყობების დროს, როცა უსახელი საყვავის ბორცვებსა და ფლორენციული ფტრანეებით მთორულ მავსოდეულებს შორის დაქაქაუნებდნ ტვალახში. ერთი დღისა, მარია დე პრანსერეშის პატარაბიბისა, ადელეტი მამინა სასადლოთი გულისანმრევე ქობად აქცია და მათ ეთში ეტობს ნამტრევები, მაცკელეებულა თმბი და ტანსაცმლის ნაღვლები ამოტავებდა. სწორედ იმ საშენელი მოთმენის ვაბი ამითინას მარია დე პრანსერეშმა ხამუდამი განსაკუთრებულად მოეყრეთის ვირაკეი და არა ხან ხერეგისის პატარა, თვაქურთი სასადლო.

— ისეთი აფვილი მინდა, სადაც წველი ვერასოდეს მაადწვეს, — თქვა.

— აა, აქ არას, — რანის ვასაწველი საწვერებული ვლითი მუითთა აეტტტმა, რომელიც კალამითი დაქქინდა ვაბით, — აქამდე ვრეც ერთი ზღვა ვერ ადიდვდა.

ქაღმა ფურად რუკაზე თრანსერებტა სცავდა და მოავარი შესახველია მოიპოვდა, სადაც სამი ერთინარი, უსახელი საყვავი ხანდა, აქ განისიფუნებდნ ბუკინეფტურთა დრუმები და სიმქალაქი თმში დაღუბული ანარქისტთა სხვა ლდდერბა. ყოველ დამე ვიდაცა საყვავისი წყობა ქაზე მთი სხველებს აქწედა. წყურდენ ფანტონი, საღვებოთი, ნახშირით, წამქმების ტუშით, ფინსივლების დაქით და სწორთ ტრანსკრავიყოთ. ყოველ დილით სასადლოში მომვლელები გულობოდინედ ასეუთთავებდნ საყვავის ქვებს, რათა არავის მუტუქე ვერ განისვენებდა უტყუე მამინაროლის ქვეშ. მარია დე პრანსერეში თავის დროზე დაესწრო დრუმების დარქალვის, ბარსელონაში მომხდარ ამ ნაღვლიან და ხალხმრავალ სახანაბოს და სურდა მათ ვეგერზე ვაეკუმებინა საკუთარი საღვად, მაგრამ

გაქვილდ ბათიონის ნების ჩასვადგები ადგილი ვერ ნახა, ამიტომ აუხდენელ თემაზე უარი თქვა. არი პირობის ვიდეოები, - ვინცხად, - ამ ხაზური მადების უჯრამს! ნუ ჩამდები, ხაოსტო უყოი რომ ბეგის, - შემდეგ მთავარი პირობა გახსენდა და დაამატა: - რაც მოვარია, პირისინტელურად დამხმარეუნი”.

ქალაქში სიხები დადიდა, წინასწარ გაყოფულ საფლაგებში, ადგილის კვირბობის მონიო, მიკვლეობულებს ვერცხალკურად მინახებო. აგრეტმა გაზებობრებელი და მრავალჯერ გაპროფორული სიტყვა წარმოთქვა, სადღე ამტკიცებდა, რომ ეს ქორი კონკრეტების გამოთხოვნი იყო, რომლებიც ყოველნაირად უწინადადებუბობენ სავალაგის წინასწარ გაუდვის ახლებურ წესს. შუა საუბარში რომ იყვნენ, კარზე სამი სუსტად ადრეტმა მოისმა. აგრეტა ვაგრინა, მაგრამ მარია დეუ პრახერეშმა ანაშნა გაკვრბოვინდა.

- ნუ დევაიო, - უთხრა წყნად, - ეს ნოვა. აგრეტმა დაწყვეტილი სიტყვა დაასრული და ქალი კმაყოფილი დანახა ახსნა-განმარტებით, თუქცა, სანამ კარს ვაგვებდნე, მოსინქნელი არეუბნტები შევაჯამბ და ჯერ კვდე მნათისში, პატრონიბას ნიქინრა და კარგად მომწყობელი აზრი გამოთქვა.

- მოკლედ რომ ვთქვა, - ვინაცხად, - იხიო ადგილის ვეებ, სადღე შუქილედ ვიქცეა მინაში, თუ შესხალბეულია ხეების ჩრდილქვეშ, სადღე არც წყალიდების შემეშინდა და დარწმუნებული ვიქცეა, რომ რამდენიმე ხნის შემდეგ არ ამბობსინან და სანაგვეში არ ვაგამბადებურ.

ქალმა კარი გაღია და თიბისში წყობის გაქურული ბატონა ძალიდა შემოიპურნა, რომლის საცოდავი იყო არაფერი შეკსანამდელი სახლის მდგრადი მონოლოგის. თავის ყოველდღიური სყინობიდან დარწმუნებულმა, თიბისში შესვლისთანავე გაავტებული ყვფა ატეხა. მაგდელზე ატეხა, უპროდ ალაგდავად და ტრალიდის თითქმის კინადამ ფრადი რუკა დასვარია, მაგრამ მისი ადრეტინება პატრონის ერთბაშე მხერამ გააძლია.

- ნოვა, - წყნად უთხრა მარია დეუ პრახერეშმა, - Baixa d'ací!

ცხოვლიდა აიწურა, შემეშინებელი შეხვდა ქალს და დრუნქ რამდენიმე გაქვირბული ცრქული ჩამოვლოდა. მარია დეუ პრახერეშს ამ სანახაობის გათვალერად აგრეტს მარტურდა.

- დმწროთი ნეში! - წამოიხილა ბიქმა, - იტერა!

- არ უღოდა ამ დროს უცხო კაცის დანახვას, - ხმადალა მარტოიდაში ქალმა, - საერთოდ თუ ვნამე კაცია მოსული, ფრთხილად შემთხდის ხოლმე სახლში, თუქცა ეს შენ არ ვეჭვება.

- იტერა, ბეგის დედა ვატრე - წამოიბახა აგრეტმა, მაგრამ მისწინე შემქცივდა და გაწილბეუბება ბიქმის მოსახდა, - მობატყო, მაგრამ ასეთი რომ კინობს არ მინახავს.

- ყველა ძალიდა შურულია ამის ვაკეუბება, თუკი ასწავლიდან, - თქვა ქალმა, - მაგრამ პატრონის თუყნიდა ამის და ერთხა და იმავე ადგილას მოსიქვბის ანიქვდა, ძალიდის კი საცილი და ტრალიდა სანთქინრა, რაზე შექერინდა?

გისარკვეო ცოტად დაწმენდიდა, მარია დეუ პრახერეშში იპრბეუბული ვახა ხეების ჩრდილზე უარი ვთქვა, რადენი სასალბიოზე სულ რამდენიმე შე იყო, რომელია ძირში რეჟიმის მამამთავრების დაჯავრებით ადგილები. კონკრეტული პირობები უგდამარული და თილი შესასხრებულები იყო. თიანც ქალმა უარი თქვა შედავაიბეზე და სადასურა წინასწარ ვაგამბინდა ხალე ვეჯლიდა.

ყველაფერი რომ მოთავთვეს აგრეტმა ქალადღებმა ჩინაშნა ჩაწავი და ყრადღებთა შეთავაღებთა თიბისი, სახლის სიკეთრბათი მოსინდულმა მარია დეუ პრახერეშს ვაგამბინდა.

- შეამბება ერთი უტკბიტო შეკითხვა დავიხვით? - ვკითხვა.

ქალმა კარიან მიაცვლიდა.

- რა თქმა უნდა, - თუკი აიკის არ ქობინავა.

- ჩვეუდა მუქს ავჯვასა და ნიჭობის მიხედვით პატრონის პროფესია გამოიყოფი და დედა მრავლად შემთხვევა, რიცა ვრავიყვის გვხვებო. რა პროფესია პრახერეშისა?

მარია დეუ პრახერეშს სახლად უკრცვდა.

- ბიხი ვინ, შუალი, უთხრა, არ არ მტკობის?

აგრეტს ვაწილდა.

- ვეხვარა, - ამოღებდა.

- წესით მე უნდა ვეხვდე, - უპასუხა ქალმა და ბიქმი ხელით შეაწერა კარს რომ არ დასტკებოდა, - ფრთხილად იყავი. სანამ კარგად არ დამმარებ, კისერს ნუ მოიტყვ.

კარი დაკეტა თუ არა, ძალიდა მარია, მიყვრია და თავის მუშეწინარი აფრიული ხმა მუხობლიად მდებარე დაწყვეთით სკოლიდან გამბივალ ბავშვთა გუნდის სიმღერას შეუერთა. სამი იყის წინ, მარია დეუ პრახერეშს დაეხსინდა, რომ მალე მოკვდებოდა და ამ დღიდან განსაკუთრებით დაეახლოვდა თავის მარტობის პატონა მგობარის ისე საგულდაგულად განსახლერა სკოლიდის შუბზე ვახსნილბეული ნიჭობის და საკუთარი ცხრბლის ბედა, რომ შუქლით მშვილად მოქვირბოყო. თავის ნებით ვაწერდა საზოგადოების დიდა ძალისხმევის ვარეშე მსახლ-მისხლად დავრთობდა ქიწინება და საბოლოო ნავსაგულდად ბარსილების ვარეშენად ბარბია, ძველსკილად და სახელოფანი დასახლებუა ვრახა ატრინა. აქ ერთი სახლის დანერტული პირველი სართული შეიბინა, რომლის ვაგარჯილით შექმნილი კვლევის რომელიღაც უსახული პრობლის ნატყვიარბი ანდა, შიგითი კი მუდამ შუბილადი ქაჩისის სუნ ტრალიდებდა. სახლს შეკარგე კი არ მივალა, ხოლო ჩამხლებლბე კბეკებს საჯურებრა ავლდა. ამის მურხედავად ყველა სართული დაკავებული იყო. მარია დეუ პრახერეშს საბაზანი და სამხარული ვაგარეშინტა, კვლევით მხაროდ ვერეუბად მისახლები საბიწრობის დავარა, ვანჯერბის დანბრული შუშები ჩაახსნივდა და ხავერდის ფარგნი და, ბილის ვადმოსიდა თიბის ავეჯი ყოველდღიურად სანბინა ნიჭობის, სამშვენიესხი, ანვერშუმისა და ფრანის სარწულგამირული ხანჯურები და ვეჯლეფერი ის, რასაც ფაშისტები აბარადენენ დამარტებული რესპუბლიკელების რეზინეცკუბინად. მარია დეუ პრახერეშს წლების მიბილზე თითო-თითად ყოველდობდა ამ ნიჭობის ხნ საიველთი ბარბიბეზე, ხანაც ვაგამბინდებლობდა. წარსოვლითი ერთადერთი ბავი - ვრავი კვირბისან-თან მგობარისა აკავმრებდა, რომელიც ყოველი თვის ბილი პარასკევს მთავიდა ხოლმე მისთან საგანშიმად და ვესწრებდა ბებრული საყვარელის მისაღებად, თუქცა ახალგაზრდობის დროიდან ვაგამბილილ ამ უროთერთობისაც საიდუმლოდ ინახავდენ. ვრავი საგარეული დერბით დამშვენებულ მანქანის სახლდენ მომზრბით ტრავებდა და მარია დეუ პრახერეშთან ვეხით მთავიდა, ამით ქალის დინსებასაც უფროხილდებოდა და საკუთრბოც.

მარია დეუ პრახერეშს მოელ სახლში არავის იცნობდა კარის მეხობის ახალგაზრდა ცოლქმრის ბარბია, რომლებსაც ცხრა წლის ვიფონა ვეყვიადა. დარჯერბულად ქვეწებოდა, მაგრამ ფიტე იყო, რომ კბეჭეც კი არ ვაგამბინა არც ერთი მეხობელს.

და მიაქც ქალის დანახვბილბის მიხედ, როგორ მიაქცივოდა ამ კბეჭინდებლებს, რომელიც ვრთხილბე დინსების ვრანბთა შიშზე იყო დიფუნებული. ყველაზე ურომშეხელი ნიჭობის კი გულმობიდენედ ვანახილდა ამ ხაღვის შინის, რომელიც ყველაზე ახლობლად თვლიდა და ასეთები მეხობლბე აღმბიქნენ. დარწმუნებული იმ იყო, სანბრობილდ ვაყო თუ არა ქიწინება, სამავტიოდ, ნამწვილად იციდა, რომ არავინ ვაგამბინდა.

ეს ფიტეც ისე გულმობიდენედ მოამზადა, რომ არბობის ქუჩიდან გამბიხებულმა ნიტარბაქმა, რომელსაც თავი მოპქინდა ცხოვრებაში ყველაფერი მუქს ნანათი, ვაიციებისგან მირი დალიო, რიცა ქალმა ზებინად უკარნახა ვაგამბმწების თიბისი კბიბების დარწმუნებობით ნუხის შუასაუკუნეების მწიდა

1. იფლისისხება მრავალმარტობილია კვლევი, სადღე მიკვლეობულის ფრედთან ურნის დგამენ.
2. წყაი აქვდა (კატალიურად).
3. თვლისისხება ფრანკოს რეჟიმს.

ლაგანდის ფერის ტრიუმფი

ამ პატარა, მინიატურული გოგონას ნაცნობ-მეგობრები ღრმად იყვნენ დარწმუნებული, რომ იგი, სხვა წესიერ ოჯახში აღზრდილი ფრანგი ქალიშვილების დარად, მთელ ცხოვრებას უსრუტველ გართობასა და სასიყვარულო რომანების კითხვას უგატარებდა. ამიტომ, როცა 1890 წელს სახელგანთქმულ ფობერ-სენტ-ობორეზე მდებარე ორთახიან ბინაში ეჩანა ქუდების პატარა სახელოსნო გახსნა, მათ ვაოცებას საზღვარი არ ჰქონდა. რასაკვირველია, დედაქალაქში ამგვარი რამ საკმაოდ სძირი მოვლენა იყო, მაგრამ ეს რომ ოცდასამი წლის გოგონას მოეხერხებინა, ჟოელისმანახველ ზონშიც კი სენსაციად ითვლებოდა!

თავად დაწყებ მოდელიერს ვინმეს ვაოცება ვეღარაა ნაკლებ აინტერესებდა - ცხრა და-შმის შესანახად კონსიერეჟი მამის ხელფასი არ ეპაროდა და შემოსავლის დამატებით წუაროს ეძებდა.

ღანეინის მოამბოვლებმა და ორიგინალურმა ქუდებმა მალე მოითხოვა პოპულარობა ზარი-სველ ლამაზმანთა შორის და ეჩანამაც ირწმუნა, რომ საკუთარ მოწოდებას მიავნო, მაგრამ თურმე როგორ ცდებოდა! ქუდები მსოფლიო აღიარების მხოლოდ პრეზიდია აღმოჩნდა...

თავიდან, ისე, გართობის მიზნით, ეჩანა საკუთარ და-შმებს უკერავდა ტანსაცმელს (მალაჩიუმში ზომ ვეღლაფერი ერთფეროვანი და ძვირი იყო), შემდეგ კი - ერთადერთ ქალიშვილს მარგარიტას, რომლის ჰაწია კაბები და კოსტიუმები აღფრთოვანებს იწყვედა გოგონას მეგობრების მობლებში. მალე ეჩანას დამკვეთთა

უსამაზარი არმია შემოესია და ქ-ნ ღანეინთან მარტო პატარა პრანქის მეგობრები კი არა, მათი დედებიც იმოსებოდნენ.

1922 წელს მხატვარმა პოლ ირიბმა რამდენიმე სკეტჩი შექმნა. რომელიც ატლასის კაბებსა და „ღანეინისეულ“ ქუდებში გამოწვობილ ეჩანასა და მარგარიტას ასახავდა. ერთი ასეთი სურათი ეჩანამ მოდების სახლის ემბლემად შეარჩია და მას შემდეგ ირიბის ეს სახეუ- მართ ქმნილება „ღანეინის“ მოდების სახლის ვეღლა ნაწარმს ამჟღავნებს.

20-იანი წლების შუა ხანებიდან ეჩანა ღანეინი მაღალი მოდის ერთ-ერთ აღიარებულ მეტრად ითვლებოდა, რომელმაც კვლავ შემოიტანა მოდაში ანტიკური ხანის საბოლოო-ლისთვის დამახასიათებელი რობილი ნაკვეთი, სწორხაზოვანი გვირგვინები, სიფრიფუნა

ფურჩალები და ჰაეროვანი შარფები. პირველი დანაწიერი ქაღალტის საკუთარ შემოქმედებაში მინის ნატეხების, სარკეების და ლითონის მოზაიკასაც იყენებდა. მაგრამ მთავარი, რაც ეჩანა ღანეინმა მთამომავლობას დაუტოვა - ღანეინის განუყოფელი ელვარება დაუო, მისი მოდების სახლის

ბელი ცისფერი ელვარება რომ დარჩა.

... დღეს ჰარიის ტრანსცენდის მუზეუმში ეჩანა ღანეინის 120 კოსტიუმი გამოფენილი, რომელიც მოდელიერის ქალიშვილმა მარგარიტამ, დედის წულობით პრინცესა მარია-ბლანშ ჰოლინიკი რომ ეახდა, მუზეუმს უსახოვარა.

2-1737

საპარტეზო...
გარეკანი

თარგმან მანანა იმენაშვილმა

დღეზე გადაიტანა.

— ციხარს შევედრე, რომ ასე არ მოხდეს, — უოსრა, — თორემ პირველსავე მათგანს დახვებურც თუ არა, წვინამაზს საწაწმადეს ჩავიყრან.

— რატომ? — ვაილიდა კაცი.
— ამიტომ, რომ შეუც სიყვარულს ბოხი ვარ.

მას შემდეგ ერთი კარდისა ღვირვანობით და მარადიანად დაუპირისპირდა იმას, რომ მისი ცხოვრების ბოლო ეტაპზე განსრულდა. სულ ცოტა ხნის წინ წყნარ, რაცა ატობი-ბუნის აფელის უპიბინდენ, ქუჩის გადაკრანს ეხმარებოდნენ და ახდენდის ხედის აშველებდნენ, მაგრამ მაღალ მოთხოვნა-ლებად ეტკე მსიგავსი ყურადღება. მამის ანარქისტების საფლავის ქუჩის მსიგავსი მარინადილის დაფა შეუკვლია, რომელზეც არც სახელი ეწერა, არც თარიღი და დამდამიბითი კარის ჩატკტვას გადაეჭვია, რათა თვით დღისას ნოეს გარეთ გაეტანა მისი სიკვდილის ამსავ.

ერთი კარის დღეს სახალციდიან დაბრუნებული, კიბის ბაქანზე კარის მუხიბილის პატარა ვიფრანის შეუქნია. რამდენიმე საიფურთო ერთად ჩაიარეს და სახან ბაგუში ძვილი მუხიბან-რისი ეპიამაშეობდა ნოეს, მარად დაწმარაწმარა მუხიბის გუ-ღებურციელი ტრინით ესაუბრებოდა. დამამტკეს მოედანზე ბაგ-შვი ნაიფურც დაბატოტა.

— ძაღლები ვაიყვარ? — პუთისა სხვითა შირის.
— ძალიან, — უპასუხა ვიფრამ.

მამის მარადიან დაწმარაწმარა დიდი ხნის ნაიფური წინა-დღედა შესთავაზა.

— თუ შეუც თვებზე რამიმე მომივა, ნოეს შენ მახედე, — სისთავა, თვინდ ერთი პირითთ: კვირათით ვარეთ გაუშვი და ნაიფურცეტი ინაღლები თვითინ იყის, სად უნდა წაიფედეს. ბაგუში აღვითიფინებელი დარბა, მარად დაწმარაწმარა მამის დიდი ხნის თვებზე აბრუნდა და დამშვიდდა. თუქც მის გვე-ქემს განხორციელებდა არ ეწერა, რადგან სიკვდილმა უწეუ-ღობად დაიფავა. მაგრამ ის, რაც შემდეგ მოხდა, თვით ბედის-წვრამ მოუწავდა მარადიან დაწმარაწმარა, სიხმბის ერთ სუხის-სიხამის, რაცა სახალციდიან გაიბოქნის მოუღლები-ღელე ქვეტაქუხილი წაიფურცა. ქვების ის იყო ანარქისტთა საფ-ლაგებურც საიფურც სახელი დაწმარა და ფეხით გაუწერა ატობი-ბუნის ვარებულისეც, რომ უქცოდ მოვარდნილობა თქვენმა თავი-ანდ ფეხბაბდ გაწეუა. ძვილის მისაწერა რომლებიც სადარ-ბანისთა თვის შერევა. უბანის სხვა ქვალის რომ შავიდა დან-გრეული ხარდაიანის სახლები, დამტკვერლი ქარხნებითა და უზარმაზარს სატვირთო მანქანებით, რომელიც ვარებურც, ქვეტ-ქუხილის ვარგეინგას ვროთოდა, მარადიან დაწმარაწმარა მამილი გულებზე მოხუტა და ამიღე შეუვდა ხელს ტაქებს თუ ხალხით გაქვდილ ატობიბუნებს, მაგრამ მის სასიწარგვე-თილ ფეხტებს არავინ ატეკვდა ყურადღების. ის იყო სასწაუ-ლის იმედე ვაიფურცა, რომ დატბორილ ქუჩაში იფრდლის-ფურცა, ფირფასმა მანქანამ ჩაიარა, მისასხვევინამ მვეთრად და-ამუხრებუც და უკან ხვლით მისხარდა ქვითან. დაფრის მის-ელი უხმურად ჩამიოსა და მძილიდა წაიყვანა მარადიანად.

— ძალიან შირის მხედვიარ, — არ დაუშავდა მარადიან დაწმარაწმარა, — მაგრამ მძილიბული დაგრძობითა, თინდა მანც თუ შემამკარებოთ ვახს.

— მოხარობი, სად მდინდობი, — თქვა ბიჭმა.
— ვრახსასხა, — უპასუხა ქვალმა.

— შეუც თუ მხედვიარ, — თქვა უცნობის დაწმარაწმარადი.

მანქანაში წაიბლის ცინცხალი სურს აფეა. წვიმის სადღაც-რავალიბის მიღმა დარბა და მარადიან დაწმარაწმარა თავის ხედა, ბუფინური საიფურცო იფრინო, სადღაც ყველაფურცეტი წინას-წარ იყო მოვარგებულა. მძილილ ოსტატურად შეტკვედა გვერდის მანქანებს ვაიფურცეტი ქუჩაში. მარადიან დაწმარაწმარა საიფურცო თავურად თავზე შეტედა გაწეუღობა ძაღლი ცოვრებოდა, რომ-მელსაც საცოდავად ეძინა მის მუხლებზე.

— თავი გემზე შევინა, — თქვა მარადიან დაწმარაწმარა, რადგან იფრინო, რომ რაღაც სასიამოვნო უნდა ვიქვცა, — ასე

თი რამ სიხმარაშეცე არ მინახავს.

— ცუდე მხოლოდ ისაა, რომ ჩემს არ არის, — თქვა ბიჭმა დამტკვერული ცხავლიბურთი და მჭარე ბაგუხის მუხედეს ვა-სუბურად დაუბოქნა, — მოილი ცხოვრება რამ ვაიფურცო, ჩემი ხედღობით ასეთი მანქანის მანც ვერ ვიფიდა.

— წარმოსხვევინა, — ამითიხნა ქვალმა და წიქვზე ვაიფურცა თვლილი ბიჭისეც, ანთიფურც ციფერბოტობიან მძილილს სა-ხეზე შეწევა სინაბლის აიბითა დაბოქნაქვდა. ძალიან მახე-ვახრდა იყო, ხვეული მოკლე თმა და სინაბლის მონაბოქნი-ღინი მრთილად ქვიფდა. დამბაში არ ვიქვდილა, მაგრამ თავი-სუბური ხაბდი ახედდა. ძალზე უხედავად აიფურცისან, ხმარე-ბით გაცეყოლილ ტრავის ქურთუკი და აღბით ვეღვამისა ძალზე ბუდინურად ვრინბობდა თავს, რაცა ის სახლში მრურედიდა, მხოლოდ ვეღვამის ვეღვამზე ტეკობითდარბო მანქანა მართდა არ იყო მისა.

მოილი ვახს ხმა არ ამოიღებდა რამდენჯერმე მარადიან დაწმარაწმარა თვინო, რომ მაღლურად ათიფურცებდნენ სარკე-ში და კიდევ ერთხელ თინა, რატომ იყო ციქხალი ხმა ასე-ცა. თავი უშობი და საცოდავად იფრინო სახმით თავსარე-ში, რომელზეც წვიმის დაწმარაწმარა მისთვის თავზე და საშუ-მიდგომო ვაიფურცულ პაღტობა, რომლის ახლით შეუკვდა არც უფურცად დღე-ღეზე სიკვდილის მომადიდნეს.

ვრახსასის უბანში რომ მივადნენ, ვაიფურცა ქვეტაქუხი უც-ვე ავითობი სინაბლებზე. მარადიან დაწმარაწმარა მძილილს სისთავა სადღაც კუთხით ნაიფურცა, მაგრამ მას სახლამდე წ-თვიან და მანქანა მოხრებულად ვაიფურცა ტრატორიანთ, რათა ქელის სახელისა ფეხი არ დასეკვლებოდა. მარადიან დაწმარაწმარა ვერც ძაღლი ვაიფურცა, შემდეგ შეუკვდა მხედ-ნილოდ ვადასილციო მანქანებო. მძილილის საიქვდილად მან-რუნებულა, მამაკაციც დაიფურცელ შერას ვადასეკვდა. ვაიფუ-ბისეან სურთქაშურული აზრების მორტებს შეუკვდა და ის იყო ვაიფურცა, ნეტა რას ვლის ჩემთარი, რომ ბიჭის თამბი მხა ვაისხე?

— ამითიფე?

მარადიან დაწმარაწმარა თავი დამკარებულად იფრინო.

— მძილიბული ვარ, რომ სახლში მომიფეინათ-თქვა, — მაგრამ დატკინის უფლებას არ მოუტეხი.

— შე არავის დავციინი, — სურთხოვრად უპასუხა ბიჭმა ესხარურად, — ვარსკვლავითი თქვენიხანა ქალს. მარადიან დაწმარაწმარა ბუფრ ასეთ კაცს იყნობდა. ზოგიერ-თი თვითიკვლიბისეცახეც ვაიფურცინოდა, მაგრამ მოილი თავის ხანგრძლივი ცხოვრების მანბილზე ასე არ ვაისხარევიდა ვადწვეტეფიბის შეკითხვა. ამასობაში ბიჭმა ისიფიდე შეუვდილ ტრინით ვაიფურცა მუკითხე:

— ამითიფე?

ქალი მანქანას მომორდა, თუქც კარი არ მოუხრავს და ესხარურად უპასუხა, დარწმუნებული რომ ყოფილიყო, სწო-რად ვაიფიცი:

— რთიფეც ვინდა.

შემდეგ ქუჩის სინაბლებით მართლად ვაიფურცულ სა-დარბაზოში შევიდა და მუხლებსაკეკებულმა აიარა ნამდე-ნიმე საიფურცო. ასეთ შიშის ვრინბობას მხოლოდ სიკვდილის წინ ელოდა. სანამ თავის კართან ვაიფურც ხელების ციქხაბით ექვდა ვაიფურცა, ქუჩისან დატკინის ორი კარის დახვრის მხა ვეიბოდა. ნომე ვეფე დაბარბა „კაიფურც“, — აღვდიებული ჩურ-ჩილით უბრანბა ქვალმა. კიბეზე ამომავალი ნამბავის მისს ვაიფურცაზე ვერბა, გული გაუსეკვებდა. თავის სინაბრ ვაიფ-სურდა, რომელმაც ბილი ხამი წლის მანბლზე ცხოვრების ნია შეუკვლიდა, და მახედა, რამდენა შეუკვდა დღეუცა მის ახსნაში. კეთილნი ჩემი, — ჩაიფურცა ვაიფურცობა, — სი-კვდილი არ ყოფილა?, საიქვც რომ ამბავა უკანდა ნამბავის მხა მოუხსნა და იფრინა, როგორ მოვახილავდა მსავითი შეშუ-ნებული ბიჭი სინაბლებში. მამან მახედა, რომ მხოლოდ ამ წუ-თისთვის დინდა ამდენი ცუდა და სინაბლები შიშით კანკალე.

სელის ყივილი

ეროვნული

ეს სიტყვა წარმოთქვა ქალთა კოლონიის პატიმარმა მამა მხაღვარეძემ. თორღა ქალთა საბჭოს წარმომადგენლებმა ამ დაწესებულების ბინადართა ლიტერატურულ კონკურსში გამარჯვებულის სიტყვები და საჩუქრები გადასცეს.
ეს კონკურსი ქალთა საბჭოს თაოსნობით მიეწესა; ჟიურის თავმჯდომარე იყო მწერალი ჭაბუა ამირეჯანი.

I – პრემია მიღო ნატალია ლამიაშვილი; II – მიატ ეხაბაძემ. სივლეები გალავა 10 ქალს.
ჯილდოები გადასცეს ქალთა საბჭოს თიანეთში მყოფი ქმნიდა კვაძიამ, კერძოდ „საქართველოს ქალის“ მთავარმა რედაქტორმა ნარგისა მგელაძემ. მასხობის დღით ჭიჭინაძემ, იხნის რ-ის ქალთა საბჭოს თავ-რამ მანანა ჯიანაშვილი, სამგორის რ-ის ქალთა საბჭოს თავ-რამ ლილია ჩქარულმა და სხვებმა.
– თბილისის №5 დაწესებულებაში 120 ქალი ვხდით სსსკულს. ყველაზე პატარა ჩემს შორის თუცა წლისაა, ყველაზე მცირეა – 78 წლის.
ქალი – ლედა, ბუია, და, შვილი. – ქალი – პატიმარი მხელი ვასაიფიგელია ერთმანეთთან, მაგრამ საუბრულად ეს ყველაფერი რეალურად და რეალურად თუკმა ძალიან მხელად; მაგრამ მასზე ვუსწრებთ თვალს.
მეტივების, მეკლავების, ლეების, და-მეების მოხმარებაში გადის ცრემლიანი, ტკივილიანი ღლები,

თქვენ წარმოვიდგინეთ, წლებიც.
კვაძეს იმის დროც, მეგად ჩავუღრმავდეთ საკუთარ თავს, ვიფიქროთ ჩაღვნილ ცოცხალია გამო, და-ნაშუალოდ რომ აღიარა კანონმა. გულწრფელად მოვინანიოთ და ვიფიქროთ იმ დრომდე, როდესაც ჩვენ, ქალები დაგებურნებებით უჩვეულობისგან გაიქცეულ ჩვენს მონატრებულ, ჩვენზე გათიერთებულ ღლებს, მამებს, მეუღლეებს.
ასეთ ყოფიმა მყოფი ვედილობით არ დაგვარებთ მინაგანი სულერი კულგურა, წიგნს, ქალადს ვი-მეგობრებით და მას ვახლობთ ჩვენი განჯული გულის ნაფიქრს, ვიგნების ნაქარნახებს. ერთადერთი მეგობარი მეზუც არ ვგადავბატონ და ჩვენი ყველა ბუღს პოეზიამა, პროზამა.
შაღლობის მეტი რა გვეთქმის. თქვენ წარმოაჩინეთ ჩვენში არსებული პოეზიის ნათელი. დაგვარწმუნეთ, რომ ჩვენ ქალები ვართ და რომ ჩვენ უნდა გვექონდეს მომავალი.

ღებები და ექიმები

ზოგიერთი მშობლის ბამოცდილა-ბას, რომელსაც იხინი რედაქციის შპირებზე, ამომავლი ასეთ კომენტარს უკეთებენ.

ოჯახში სამი ბავშვი იზრდება. როცა რომელიმე გაცივებას შეეცდომს, მამინევე ჩემოვლ პროფლაქტიკას ვუტარებ – თითოეულ ბავშვს კისერზე ჩამოეკიდებ „კინდერსიურპროზის“ ჭუჭრუტანებიან კოლოფს, რომელშიც ყოველდღე ახალდაჭრილ ნიორს ვებ. ნიორის სუნს მიკრობებს აფრთხობს.

მძიმი: ნიორს ნამდვილად ახასიათებს ანტივირუსული მოქმედება, მაგრამ გახსოვდეთ: ორ წლამდე ბავშვისათვის ნიორი არც ცხვირში და არც ყელზე არ შეიძლე-

ბა. მან შეიძლება გამოიწვიოს უეცარი სუნთქვის შეკავება.

ჩვენს ოჯახში კარტოფილი არა მარტო უსაყვარლესი საჭმელი, ძირითადი წამალიცაა.

ძლიერი ხელების დროს ბავშვს კარტოფილის კომპრესს ვუკეთებ. აი, როგორ: ეხარშა კანიანად. ვღებ ცელოფანის პარკში და გარედან პიურესავით გვჭყვეტ-შემდებ პაკეტს ხელსაწმენდს შემოვახვევ და ბავშვს ზურგზე და მკერდზე ვაღებ. სჯობს დაძინების წინ.

მძიმი: ეს ძალზე ეფექტური პროცედურაა. კარტოფილის სითბო აფართოებს სისხლძარღვებს კანზე და ფილტვებშიც. ეი. ანთებაც სწრაფად ქრება.

ფ ლ ა ვ ი

500 გრამი კარტოფილი და აძენენე ხორცი პატარა კუბიკებად დაჭერით და მოშუშეთ 2 ზეთის კოვზი ზეთში მარულწყალში მოხარშეთ. 2 სტაფილი და 1 ჭარხალი გაჩხეთ და ზეთში ოდნავ ჩამოშეთ. ღონის ქაბახი-ტენა-ფენა ჩააწვეთ ბრინჯი, კარტოფილი, ხორცი, ჭარხალი და სტაფილი. ზემოდან მოაყარეთ დაჭრილი რძეხაჭაპური ან რგოლებად დაჭრილი ხახვი, მოასხით ერბო ან ზეთი და შეათბეთ. დაანაწილეთ უდუგეო.

ხორცის ხუშულცხომილი კარტოფილის სალათასთან ერთად

4 კაცზე საჭიროა:

3 თავი ხახვი, 1 კიტრი, 5 სუფრის კოვზი ზეთი, 1 კვერციხე, შავი პილპილი გემოვნებით, 500 გრამი საქონლის ხორცის ფარში, 2 პამიდორი, 250 გრამი ხორცის ბულიონი, 750 გრამი მუნდინში მოხარშული კარტოფილი, 2 სუფრის კოვზი მძარი, რამდენიმე დერი მწვანე ხახვი, კამა, ცხმბი.

მოშაადების წესი:

თავიანი ხახვი დაჭერით, კიტრი კუბიკებად დაანაწილეთ, ხახვის 2/3 2 სუფრის კოვზ ზეთში მოშუშეთ, შეურიეთ ფარშს, დაუმატეთ კიტრი, მარილი, პილპილი. მოათავსეთ ცხმწასმულ ფორმაში და 30 წუთით გახურებულ დუღუმში შედგეთ.

კარტოფილი გაუცქვენილი და დაჭერით დაჭერით. ცალკე ბულიონში შეურიეთ მძარი, ზეთი, მორჩენილი ხახვი, პამიდო, მარილი და მოასხით კარტოფილი.

ხორცის ხუშულცხომილი დაჭერით ნაჭრებად, კარტოფილის სალათას მოაყარეთ მწვანე ხახვი და კამა, გვერდით მოუწვეთ დაჭრილი პამიდორი და მიიტანეთ სუფრაზე.

ხაჭოთან სალათა

მსხვილ სახეზე ერთი საშუალო ზომის მოხარშული ჭარხალი დახეხეთ და მოუმატეთ ხაჭოში გატარებული 700 გრამი ხაჭო, წვრილად დაჭრილი ქინძი, კამა, 1 თავი ხახვი, 3 მოხარშული კვერციხე, გახეხილი ვაშლი და 50 გრამი დანაყლი ნივთი. ბოლოს დაუმატეთ მაიონეზი და კარგად აურიეთ.

საქონლის ხორცი აოლკოპითა და პრასით

4 კაცზე საჭიროა:

500 გრამი საქონლის ხორცი, დაფინს ფითილი, 4 მარცვალა შავი პილპილი, 250 გრამი პამიდორი, 150-150 გრამი ბოლოკი და პრასი, 2 თავი ხახვი, 5 სუფრის კოვზი მძარი, წიწკაპ, 3 სუფრის კოვზი ზეთი, შაქარი, მარილი, მოშაადების წესი:

ხორცი კარგად გარეცხეთ და 1 ლიტრ მდლარე მარულწყალში მოათავსეთ, ჩააყლით მარცვლოვანი პილპილი და დაფინს ფითილი, ხარშეთ ნელ ცეცხლზე 70 წუთის განმავლობაში.

პამიდორი გარეცხეთ, ბოლოკი გასუფთავეთ და ჩალის ღვროსავით დაჭერით, მოაყარეთ მარილი. თავი ხახვი და პრასი რგოლებად დაჭერით. პამიდორი - 8 ნაწილად.

მოხარშული საქონლის ხორცი ზოლებად დაჭერით და სასალათეში სხვა კომპონენტებთან ერთად მოათავსეთ. მძარი, ზეთი და 2 სუფრის კოვზი წყალი ერთმანეთში აურიეთ, დაუმატეთ მარილი, პილპილი და შაქარი. მიღებული მასა მოასხით ხორცის სალათას და დადგით 10 წუთით.

ამ კერძს ძალიან უხვბა გახეხილი პური.

კვერცხის კლიოცაპი

4 კაცზე საჭიროა:

250 გრამი პურის ფქვილი, 6 კვერციხე, 125 მლ რძე, 80 გრამი კარაქი, 1 კონა მწვანე სალათა, 2 სუფრის კოვზი მძარი და აძენენე არაფანი, 3 სუფრის კოვზი ზეთი, მარილი, პილპილი, ერთი კონა მწვანე ხახვი.

მოშაადების წესი:

ფქვილი, 2 კვერციხე, რძე, ზეთი, 60 გრამი კარაქი და მარილი კარგად აურიეთ. მიღებული კლიოცის ცხმბი ორი კოვზით ავიღეთ და 10-12 წუთით ფრთხილად ჩავეშუათ მდლარე მარულწყალში. გადაიტანეთ თუშულანგზე და გადაავალეთ ცივი წყალში.

სალათა დაჭერით. ცალკე აურიეთ მძარი, ზეთი, მარილი, პილპილი და მოვასხით სალათას. მორჩენილ ცხმბში შევეთ კლიოცაპი, არაფანში ათქვიფეთ 4 კვერციხე და მოვასხით ზემოდან, მოაყარეთ წვრილად დაჭრილი მწვანე ხახვი. კლიოცაპს განრიარდ მივაყოლოთ მწვანე სალათა.

პერანლის შექმნა შეგიძლიათ რედაქციებში - მ.ქოსტავას ქ. №14. V სართული

რედაქციის მისამართი
380096, ქ. თბილისი, მ.
კოსტავას ქ. №14.

რედაქტორის
ტელეფონი: 91-98-71

მისაღები გადაცემა დასრულდა 20.05.2000 წ.
ყურნაღი ზელისწერილია დასაბეჭდვად
20.06.2000 ქაჯაღდის ზომას 60X90 სმ,
ფიხიკური ნაბეჭდი ფურცელი 5. ტირაჟი: 1000

გობაქენსა და თეაქაი ქარკინაშვილი ანაბეყველბეგოვი სული

„შეხვედრების სახლში“, რომლის შესახებ მკითხველს ჩვენი კვრბლის ერთ-ერთ ნომერში ვუახლოვით, თითონ სახსრული მხატვრის ნანა ახლელაძის მორიგი გამოფენა მოეწყო. ქალბატონ ნანას საბავშვო წლებიდანვე, თვითონ უმთრიაობ (ფენი მოციგება), აფიქრებინს ძაბვისთვის მოეკიდება, დრო მოკლავს.

... შემოაბის კობაქენზე, თქვაზე, ქსოვილის მონიერება. ხანგრძლივად გაღაწყვეტილი მისი ყოველი კომპოზიცია — პორტრეტი, ნაგურმორტი, ფერია მუხამების უკუარი გემოვნება და სანუგუე საკუთარი ხელწერილი უთოვლ გამოარჩევის სხვაობა მის ყოველ ნამუშევარს. სპეციალისტების აზრით, მათგან რამდენიმე ნებისმიერი მხატვრის კოლექციას დაამუშევრებდა. ჩინი ნანა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის უმანბანგარულ პროფესორი და გამოცემების ხელისუფლების ფაკულტეტის უკუარია. გობაქენით აამუშავებდა: „ქართ ქრის“, „ნაგურის ხე“, „ჯიხეები“, „ახითიღობი“, „მელის ნკური“, „კლესიის“, „რინა“, „გურმანია“, „პრდაბა“... მისი ყოველი კომპოზიცია ესკიზის გარეშე აღვის დასრულებულ სახეს. საღებავად ნაგურალურ მასალას იყენებთ, ფერია ხაზიარ გაბის ქმნის: ენდრო, ზაფრანის ყვავილი,

სახვის, ლეღვისა და თუთის ფილიყე, კაღის წყვოს, აღვის ჩნების ნაბი გონალობა შეაკეთი ექსპონატის ცალკეულ ლეგალებში. გობაქენით დაიწყო, წელს თქვა მოსინჯა და... აქვე გაუმართლა.

ვერსინაევი თბის წლის 200-მელ ნამუშევარს მოიცავდა. გობაქენი და თქვი ფერწერის ღონეზა ამუშავებული. ნანას შემოქმედებით უცხოელ დასამოყვარებლებზე დაინტერესდნენ, მყოფელებზე სკპოლ გამოიწინდნენ. ნებისმიერი ნამუშევარი სწორედ რომ დაამუშევრებს ქართული გამოცემებით ხელისუფლების ექსპონატის.

ხელოვნებამოქონდენ მარაკა ანდრეკო თითოეული ნამუშევარი სურთა ფერწერული გაღაწყვეტა. მართალია, თქვა სანუგუე რიოულია, სამაგვირული მომეგებანი, მითუქეებს, როცა იხითი ოსტაგობით ქმნი, როგორც ამას ნანა ახერხებს. თანხათაგანობა, ინდივიდუალობა ახასიათებს მის თითოეულ კომპოზიციას. განსაკუთრებით გამოიყოფა მაღალ ნაყოფისულ ღონეზე მსარულულ ნაგურმორებს, „ჯავრის“, „ყვავილებს“, „ქოლგებს“, „ღრაკონს“, „რქებს“. დღის მონიერებით, რულეებით, ეთნოგრაფიის და მამახასიათებელი ერის სიგანმურის

ღრმად წვლითა და ცოდნითა მხერხულად „ხეყსურული ორნამენტი“, თანამად შემოსობა ვიქეა, რომ თითონ ნახაწველისთვის დამახასიათებელი მნიშვნელობას სცოდნება და პროფესიონალიზმის ღონეზა აყვინობა.

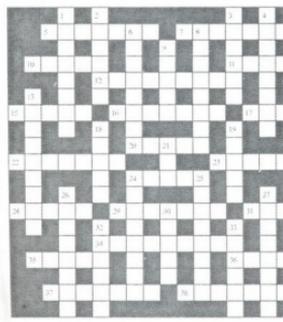
მხატვრისთვის და აიოა დილგანბნისთვის დამახასიათებელი ხელწერა აქვს მის ბავკის, ცოცხალი გონალობა ჩემვის სრულიად ახალი აღმოჩენა. ახლახან „ესტერ გაღერენში“ მოწყოლილ თეთისწველ მხატვრია გაღოფენაზე მოწონება დაიბახურა და საბავოი აღვითა დამოკვლია ნანა ახლელაძის ნამუშევრებში, დამოავლობერეული მიიზინა და ხელისუფლებისომეცხეებზე მამინ აღმოჩენილი.

... მხატვარი მის ყოველ წარმატებას კითხვრის გამგებს ნანული ამიკურს უწოდებს, რომელზეც ყველაფერი დიონა, რათა გამტკავენებელი მის სულში ფარულად ნახებულული ბავკის თანხათი სურვილი.

ფუკიშ სულის პატრონი, თბილი და კეთილყოფილი ბუნების, მშვენიერების აღმცხის და გენდის მხატვრული ქალბატონი ნანა, სხვაინაროდ ვერე „შეხვედრების სახლს“ თანამშრომელი იქნებოდა.

ნანული ბეკია

ქარკინაშვილი

შემაზნულავი: 5. ცხოველია დასაბეჭდო მშობლობა. 7. კვი, ფრინობი, რომელიც აფრთვს რამდენიმე ხუთმანის საბავოი სახეგნის (საფორტეგისი), კანერულ ნაწარმებებში, პარტიკერში და სხვ.). 10. ქართველი კომპოზიტორი, საბავოი თბის... 11. რამდენიმე თბის, მარბამის და მბით. ერთდროულად დაღა. 12. ოლია ჭაჭაგვიანის პოემა. 13. საბავოი სარგებლობის კომპრეზენტული მბისი ერთ-ერთი სახეობა. 16. ხნიცინობისმბეკვობა, ძირეზა ხნიცინის ცელა ერთი და აზვე სიგევის სხვადასხვა ფორმბა. 17. სოფელი თბილისის რაიონბა. 20. მბინარის, გბს მბრეჭებ გურცელბული მყენარე მბის მბოცებლობა. 22. (მელად) თბარბი — ბავკონის მელა იარეუი იაფუგისი დაღვითი. 23. ამბის ქალბეჭბი მბეჭე, საბავოი ეწეობა საბრული მყაბრებანი, კონცერტები, გამოცემები, კრებები და სხვ. 24. იტალიელი კომპოზიტორი. 28. ქართული საეცრბალი ანბანბა. 29. ერთდროული მყეჭრბინობიარე მბრბარბა. 31. საბრბული იარბა — მრგვალ მრგვული ლითონი მბანბელე საბრბული. 34. დღის სკბი, რომელსაც აქვს მბეჭეების დასაწერბა. 35. თბისობა, იარბულიარე ლეკბარბა. 36. ფრანკული კომპოზიციის ქალი, მბავარი რილის მყმსრბლებელი ფილმი „წოყი და მბე“. 37. მხბვილი საბავოი მშვენიერი, რომელიც მდებრბა რამდენიმე მულქისა ბ პრიფილისაგან. 38. საბავი, მიწმელები და სხვა, რომელიც რამე ცნების, იღვის პრბობით ნიამნს წარმოადგებს.

შემაზნულავი: 1. საბავოი ბბელი, რომელიც უღვს უღვის მბავობობს. 2. მხანახად მოვლებული ვერსის წვენი. 3. ვახუნორცილებული იმბი, თუნება. 4. მბინა, მბახური პარამხანამბი. 6. ქალბი საბმ. — ამბ. საბრბავბითბი. 8. მრბეჭვლად დაბრული ჭურბული ბუნბინის, საბთბი მბავობობა. 9. მბით. გბში წახალბეზა (გავობობობობ). 11. ურბულიარე მბოტეკბობა ერთდროულბა. 13. ხარბრბის პრბობობობა მბავარი მბინაწვლუ, რომელიც დბნის გაღაწყვეტა ჩაყენით კავბს მბინა. 14. საბავარი ნახანი, რომელსაც მბობრობბბი მოსკეცს თბითმბრბინა, გვსიკობი და სხვ. 18. ამერიკული კინობიბობობი და რეგისობი. 19. მრგვული საბრბილი დაბრკობლებების გაღაღვბითი. 21. მიწმეული ვულკანი კუნბელ კუსხუნე (იბბინი). 24. ჩინობის წვლის ახალღვბული ლითონის ჭურბული, რომელსაც შუბინ დაბავბული აქვს საყენებელი მბლი, ხურღბბი ნახმინობი. 25. ხარკი, რომელსაც თბის მბობობბული პირი კონბის ბბლითი უღვის საწარმელა თბილი თბის მრბინობობობი ვულკულე წვერის მბლი ლეკბარბა. 26. საბი ლეკბარბა. 27. მბავარი რილის ერთ დელბარბი არბობობის. 28. ქალი ქალბეჭდის აბ ქვეყნებში მხბვილი მხახობობი აბ მხახობობი კოლექციის გამბსება. 30. იმბების უმღვლად თბავდაზნავობობი მბ ქვეყნობობობი გრბული. 32. ქართველი კინორბისტობი, პირბული ქართული მბილია ფილმის „მბავირს“ დამბეჭდელი. 33. თბილისის ერთ-ერთი უბანი.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

1
ივნიზი

ბავშვთა
დაცვის
საერთაშორისო
დღეა